د لیویانو کِتاب - د تورات شریف دریم کِتاب

پیژندګلو

د لیویانو کِتاب د تورات دریم کِتاب دے. دا د انسان د رهنمایۍ

په حقله د حضرت موسیٰ علیه السلام په وسیله لیکلے شوے دے او په دې کښې د عبادت او پرهیزګاره ژوند تېرولو په حقله د خُدائ پاک تعلیمات موجود دی. د لیویانو په کِتاب کښې د ژوند د طور طریقو، خوراک څښاک، د عبادت د هدایاتو او د مذهبی رواجونو په تفصیل سره ذکر شوے

دے. دا ځکه چې زمونږ د ژوند
هره برخه کۀ هغه اخلاقی،
جسمانی یا روحانی وی هغه د
خُدائ پاک په نظر کښې ډېر
اهمیت لری. په دې کښې بنیادی
پیغام دا دے چې خُدائ پاک په
خپله مقدس دے او هغه دا غواړی
چې د هغۀ مخلوق دې هم مقدس
وی. په دې کِتاب کښې مونږ دا

هم مطالعه کوُو چې خُدائ پاک په خپله د وينې د توبدلو په وسيلې سره د ګناهونو فديه مهيا کوی. د ګناه د پاکولو شرط قربانی ده ولې چې د مرګ په بدل کښې مرګ دے. د حفظ کولو دپاره د ليوی ۲۰: ۲۶ آيت، ”تاسو به مقدس شئ او صِرف زما به شئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ يم او زهٔ مقدس يم.

ما تاسو د نورو قومونو نه جدا کړی
یئ چې تاسو صِرف زما اوسئ.“

سوزېدونکې نذرانه

۱ مالِک خُدائ د خپلې
حضورې د خېمې نه موسیٰ ته آواز
وکړو او دا اصُول یې ورته وښودل.
۲ هر کله چې اِسرائیلیان خپلې

قربانیِ پیش کوی نو دا اصُول به یاد ساتی، چې کله یو کس د یو ځناور قربانی پیش کوی، نو هغه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره ګډه یا چېلے راولی. ۳ کۀ هغه خپل څاروے د سوزېدونکې نذرانې په توګه پیش کوی، نو هغه دې د رمې نه یو نر څاروے راولی چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. هغه دې دا

د مالِک خُدائ د حضور مقدسې
خېمې د دروازې په خولۀ کښې
حاضر کړی، نو مالِک خُدائ به دا
قبول کړی. ۴ هغه کس به خپل
لاس ورله په سر کېږدی او دا به
تړې نه په قربانیِ کښې قبول کړے
شی او دا به د هغۀ دپاره کفاره
شی. ۵ هغه به هلته غوَیے حلال
کړی او د هارون د خاندان اِمامان

به مالِک خُدائ ته هغه وينه پيش
کړی او چې د خيمې د دروازې په
خولۀ کښې کومه قربان‌ګاه ده د
هغې څلورو واړو طرفونو ته دې
وشيندی. ۶ بيا به د هغه ځناور نه
څرمن وباسی او حِصې حِصې به
يې کړی، ۷ او اِمامان به په
قربان‌ګاه باندې لرګی سم کيږدی او
په لرګو به اور بل کړی. ۸ هغوئ

به د ځناور حِصې، سره د سر او
وازګې په اور باندې کېږدی. ۹ د
هغه ځناور کولمې او پټُونان دې
ووینځلے شی او اِمام به دا هر څهٔ
په قربان ګاه باندې وسوزوی، ځکه
چې په اور سوزېدونکې د دې
نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ
باندې ښهٔ لګی. ۱۰ کهٔ هغه کس
د ګډو یا د چېلو د رَمې نه څهٔ

پیش کوی، نو هغه دې خامخا نر وی چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. (۱۱) هغه به دا د قربان‌ګاه په شمالی طرف حلالوی او د هغې وینه به اِمامان د قربان‌ګاه څلورو واړو طرفونو ته وشیندی. (۱۲) چې کله هغه کس دا حِصې حِصې کړی، نو اِمامان به د دې ټولې حِصې سره د سر او وازګې په اور باندې

کېږدی. ۱۳ هغه کس به د دې
کولمې او پټونان په اوبو ووینځی او
اِمام به دا قربانی مالِک خُدائ ته
پیش کړی او په قربان‌ګاه باندې به
یې ټوله وسوزوی. په اور سوزېدونکې
د دې نذرانې خوشبو په مالِک
خُدائ باندې ښۀ لګی. ۱۴ کۀ
څوک یو مارغۀ د سوزېدونکې
نذرانې په توګه پیش کوی، نو هغه

دې یوه ګوګوشتکه یا کونتره وی.
۱۵ اِمام به دا په قربان‌ګاه باندې
پیش کړی، د هغې څټ به تاو
کړی او سر به یې په قربان‌ګاه
باندې وسوزوی او د هغې وینه دې
د قربان‌ګاه په اړخ باندې وڅڅولے
شی. ۱۶ هغه دې د دې ججُوره او
په ججُوره کښې چې څۀ وی هغه
دې لرې کړی او دا دې د قربان‌ګاه

نمرخاتهٔ طرف ته وغورزوی چرته چې
ایرې اچولے شی. ۱۷ هغه دې دا
مارغهٔ د وزرو نه ونیسی او داسې
دې په مینځ دوه ټوټې شی چې وزر
تړې نه ښل نهٔ شی. او هغه دې دا
ټول په قربان ګاه باندې وسوزوی، په
اور سوزښدونکې د دې نذرانې
خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ
لګی.

د غلې نذرانې

۱ کله چې څوک مالِک
خُدائ ته یوه د غلې نذرانه پیش
کوی، نو هغه دې ښۀ اوړۀ وی. د
زیتُونو تیل او خوشبودار لوبان دې په
کښې واچوی، ۲ د هارون د
خاندان اِمامانو له دې راوړی. اِمام
به یو موټے د اوړو، د تیلو او سره د

ټولو لوبانو نه راواخلی او په قربان ګاه
به یې وسوزوی، دا یوه داسې نذرانه
ده چې خوشبو یې په مالِک خُدائ
باندې ښۀ لګی. ۳ د غلې د
نذرانې نه پاتې شوې برخه به د
اِمامانو وی، دا به ډېره مقدسه ګڼلے
شی، ځکه چې دا مالِک خُدائ ته
په اور سوزېدونکې نذرانې نه
اخستے شوې ده. ۴ کۀ دا نذرانه

روټی وی چې په تنور کښې پخه شوې وی، نو دا دې د خمیرې نه بغیر تیاره شوې وی. دا دې د اوړو نه تیارې شوې غټې روټی وی چې د زیتُونو تېل په کښې ګډه وی یا دې نرۍ نرۍ روټی وی چې د زیتُونو تېل وربانديې لګولے شوی وی. ۵ کۀ هغه نذرانه روټی وی چې په تبخی باندې پخه شوې وی، دا به د

داسې اوړو نه تیاره شوې وی چې د
زیتُونو تېل په کښې ګډه وی خو چې
خمیره په کښې نۀ وی. ۶ چې
کله یې د یوې نذرانې په توګه پیش
کوئ نو دا چُوری کړئ او نور تېل
وربانديې واچوئ. ۷ کۀ هغه نذرانه
داسې روټی وی چې په تبخی
باندې پخه شوې وی، نو هغه دې
د اوړو او زیتُونو د تېلو نه تیاره شوې

وی. ۸ دا مالِک خُدائ ته د غلې
نذرانې په توکه راوړئ او اِمام ته يې
پيش کړئ او هغه به يې قربان‌ګاه ته
يوسی. ۹ اِمام به د نښې په توکه
يوه برخه ترې نه واخلی چې دا ټوله
مالِک خُدائ ته پيش کړے شوې
ده او هغه به دا په قربان‌ګاه باندې
وسوزوی. په اور سوزېدونکې د دې
نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ

باندې ښځه لګی. ۱۰ د غلې د نذرانې نه پاتې شوې برخه به د اِمامانو وی، دا به ډېره مقدسه ګڼلے شی، ځکه چې دا مالِک خُدائ ته په اور باندې سوزېدونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. ۱۱ چې د غلې کومې نذرانې تاسو مالِک خُدائ ته پېش کوئ په یوه نذرانه کښې دې هم خمیره نۀ وی، مالِک خُدائ ته

په اور سوزېدونکې نذرانه کښې چې
کله هم خمبیره یا شات وانۀ چوئ.
۱۲ تاسو چې هر کال لَو کوئ نو د
خپل فصل وړومبیِ غله مالِک
خُدائ ته راوړئ، خو دا دې په
قربان ګاه باندې نۀ شی سوزولے.
۱۳ د غلې په هره نذرانه باندې
مالګه اچوئ، ځکه چې مالګه د
خُدائ پاک او ستاسو په مینځ

کښې د لوظ نښه ده. (تاسو په
خپلو ټولو نذرانو خامخا مالګه
اچوئ.) ۱۴ چې کله تاسو د خپل
ربلرے شوی فصل د وړومبۍ غلې
نذرانه مالِک خُدائ ته راوړئ، نو
وریټې شوې دانې یا مېده شوی اوړۀ
ورته پیش کوئ. ۱۵ د زیتُونو تېل په
کښې ورګډ کړئ او لوبان وروانده
واچوئ. ۱۶ اِمام به لږ اوړۀ او څۀ

تېل او ورسره ټول لوبان هم وسوزی او دا به مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې د نښې په توګه وی.

د سلامتی نذرانې

① کله چې څوک خپل یو څاروے د سلامتی د نذرانې په توګه

پېش کوی، نو هغه دې یو داسې غوَیرے یا غوا وی چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. ۲ هغه کس به خپل لاس د هغه ځناور په سر کیږدی او د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خیمې د دروازې په خولۀ کښې به یې حلال کړی. د هارون د خاندان اِمامان به هغه وینه د قربان ګاه څلورو واړو طرفونو ته

وشيندی ۳ او هغه دې د هغه
ځناور دا حِصې مالِک خُدائ ته په
اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش
کړی. په دې کښې به په کولمو
باندې ټوله وازګه، ۴ پښتورګی او
په هغې باندې چې څومره وازګه وی
او د اینې ښځ حِصه هم وی. ۵
اِمامان به دا هر څۀ د سوزېدونکې
نذرانو سره په قربان ګاه باندې

وسوزوی. په اور سوزېدونکې د دې
نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ
باندې ښۀ لګی. ۶ کۀ چرې د
رَمې نه د سلامتی د نذرانې په توګه
څۀ پېش کولے شی، کۀ هغه نر وی
یا ښځه، خو چې هیڅ عیب په
کښې نۀ وی. ۷ کۀ یو کس یو
ګډُورے پېش کوی، ۸ نو هغه
دې خپل لاس ورله په سر کېږدی او

د خپمې مخې ته دې هغه حلال
کړی. اِمامان به د هغۀ وینه د
قربان ګاه په څلورو واړو طرفونو
باندې وشیندی ۹ او مالِک خُدائ
ته دې د هغه ځناور دا حِصې په
اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش
کړی یعنې د ټول لم وازګه چې د
ملا د هډُوکی سره نزدې پرې کړے
شوې وی، هغه ټوله وازګه چې په

کولمو پرته وی، ۱۰ پښتورګی او
هغه وازګه چې ورباندې پرته وی او
د اینې ښۀ حِصه هم. ۱۱ بیا به
اِمام دا هر څۀ په اور سوزېدونکې
نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته
وسوزوی. ۱۲ کۀ یو کس چېلې
پېش کوی، ۱۳ هغه دې خپل لاس
ورله په سر کېږدی او د خیمې مخې
ته دې حلاله کړی. اِمامان به د

دې وينه د قربان ګاه په څلورو واړو
طرفونو باندې وشيندی ۱۴ او مالِک
خُدائ ته دې دا حِصې په اور
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش
کړی يعنې هغه ټوله وازګه چې په
کولمو باندې پرته وی، ۱۵ پښتورګی
او هغه وازګه چې وربانديې پرته وی
او د اينې ښئ حِصه هم. ۱۶ اِمام
به دا هر څۀ په اور سوزېدونکې

نذراني په توګه وسوزوی، دا به په
مالِک خُدائ باندې یو ښۀ
لګېدونکے بوئ وی. د قربانیِ ټوله
وازګه د مالِک خُدائ ده. ۱۷ یو
بنی اِسرائیلے به هم وازګه او وینه نۀ
شی خوړلے، بنی اِسرائیل چې چرته
هم اوسیږی نو ټول به دا قانون د تل
دپاره منی.

په غلطیِ سره د شوو ګناهونو دپاره نذرانې

۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته
خُکم وکړو ۲ چې بنی اِسرائیلو ته
ووایه چې کۀ څوک ګناه وکړی او
په غلطیِ سره د مالِک خُدائ

حُکمونه مات کړی، نو هغه به دا
قانون منی. ۳ کۀ چرې مشر اِمام
ګناه وکړی او د هغې په ذریعه خلق
ګناهګار شی، نو هغه به یو سخړے
پیش کوی چې هیڅ عیب په کښې
نۀ وی او د خپلې ګناه دپاره به یې
مالِک خُدائ ته قربانی کړی. ۴
هغه به سخړے د مقدسې خیمې
دروازې خولې ته راولی، او په سر به

ورته خپل لاس کېږدی، او د مالِک
خُدائ په حضور کښې به يې هلته
حلال کړی. ۵ بيا به مشر اِمام د
سخی لږه وينه واخلی او خيمې ته
به يې دننه يوسی. ۶ هغه به خپله
ګوته په وينه کښې ډُوبه کړی او دا
دې اووۀ ځله د مقدسې پړدې مخې
ته وشيندی. ۷ بيا به هغه لږه وينه
په خيمه کښې د خوشبويۍ د

قربان‌ګاه په ښکرو باندې ولګوی.
هغه به پاتې شوې وینه د
سوزېدونکې نذرانو قربان‌ګاه په بېخ
کښې توئ کړی، کومه چې د
خېمې د دروازې په خولۀ کښې ده.
۸ هغه به د دې سخی نه ټوله
وازګه واخلی، هغه وازګه کومه چې
په کولمو باندې وی، ۹ پښتورګی
او کومه وازګه چې ورباندې پرته وی

او د اینې ښځه حِصه. (۱۰) اِمام به دا وازګه واخلی او د سوزېدونکې نذرانو په قربان ګاه باندې به یې وسوزوی، هم هغه شان لکه چې کوم عمل د سلامتیِ د نذرانې دپاره حلال شوی ځناور وازګې سره کوی. (۱۱) خو هغه به د دې څرمن، ټوله غوښه، سر، پښې، دننی اندامونه سره د کولمو، (۱۲) دا هر څۀ به د خېمو نه

بهر هغه پاک ځائ ته یوسی چرته
چې ایره غورزولے کیږی، نو هلته
دې یې هغه د لرګو په اور باندې
وسوزوی. ۱۳ کۀ چرې د اِسرائیلو
ټول قوم ګناه وکړی او په غلطیِ سره
د مالِک خُدائ د حُکمونو نه د یو
حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی،
۱۴ بیا چې څنګه د ګناه پته ورته
ولګی، نو قوم به د ګناه د نذرانې په

توکه یو سخے راولی. هغوئ به دا د
مالِک خُدائ د حضور مقدسې
خیمې ته راولی، ۱۵ د قوم مشران
به د دې په سر خپل لاسونه کیږدی
او سخے دې هلته حلال کړے
شی. ۱۶ مشر اِمام به د سخی لږه
وینه واخلی او خیمې ته به یې دننه
یوسی، ۱۷ خپله ګوته دې په وینه
کښې ډُوبه کړی او هغه دې اووۀ

ځله د مالِک خُدائ په حضور
کښې د پړدې په مخکښې
وشيندی. ۱۸ هغه به لږه وينه د
خوشبويی د قربان ګاه په شکرونو
پورې ولګوی چې دا د مالِک
خُدائ په حضور کښې دننه په
خيمه کښې ده او پاتې شوې وينه
دې د سوزېدونکې نذرانې د
قربان ګاه په بيخ کښې توئ کړی،

کومه چې د خېمې د دروازې په
خولۀ کښې ده. ۱۹ بیا به هغه د
سخی ټوله وازګه واخلی او په
قربان ګاه به یې وسوزوی. ۲۰ هغه
به د دې سخی سره هم هغه شان
وکړی لکه څنګه چې هغۀ د ګناه د
نذرانې د سخی سره کړی وُو، نو
داسې به اِمام د خلقو د ګناه دپاره
کفاره ادا کړی او هغوئ به معاف

شی. ۲۱ بیا به هغه سخے د خپمو
نه بهر یوسی او وبه یې سوزوی،
لکه څنګه چې هغه د خپلې ګناه
دپاره پیش کړے شوے سخے
سوزوی. دا نذرانه د قوم د ګناه د
کفارې دپاره ده. ۲۲ کهٔ یو مشر
ګناه وکړی او په غلطی سره د
مالِک خُدائ د حُکمونو نه د یو
حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی،

۲۳ او چې د خپلې ګناه پته ورته
ولګی، نو هغه به د خپلې نذرانې په
توګه یو چپلے راولی چې هیڅ عیب
په کښې نۀ وی. ۲۴ هغه به خپل
لاس د چپلی په سر کیږدی او د
قربان ګاه هغه طرف ته به یې حلال
کړی، چرته چې د سوزیدونکې
نذرانې ځناور حلالولے شی. دا د
ګناه د لرې کولو نذرانه ده. ۲۵

اِمام به خپله ګوته د ځناور په وينه
کښې ډُوبه کړی، دا دې د قربان ګاه
په ښکرونو پورې ولګوی او پاتې
شوې وينه دې د قربان ګاه په بېخ
کښې توئ کړی. ﴿۲۶﴾ بيا به هغه د
دې ټوله وازګه په قربان ګاه باندې
وسوزوی، لکه څنګه چې هغه د
سلامتۍ د نذرانې دپاره حلال شوی
ځناور وازګه سوزوی. داسې به اِمام

د هغه مشر دپاره د ګناه کفاره ادا
کړی او هغه به معاف شی. ۲۷ کهٔ
یو عام کس ګناه وکړی او په غلطیِ
سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه
د یو حُکم ماتولو په وجه ګناهګار
شی، ۲۸ نو چې څنګه د ګناه پته
ورته ولګی، نو هغه به د خپلې
نذرانې په توګه یوه چپلیِ راولی چې
هیڅ عیب په کښې نهٔ وی. ۲۹

هغه به خپل لاس د دې په سر
کېږدی او د قربان ګاه په هغه طرف
به يې حلاله کړی، چرته چې د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور
حلالیږی. ۳۰ اِمام به خپله ګوته د
دې ځناور په وينه کښې ډُوبه کړی،
دا به د قربان ګاه په ښکرونو پورې
ولګوی او پاتې شوې وينه به د
قربان ګاه په بېخ کښې توئ کړی.

۳۱ بیا به هغه ټوله وازګه تړې نه
لرې کړی، لکه څنګه چې د
سلامتۍ د نذرانې دپاره حلال شوی
ځناور نه لرې کولے شی او هغه به
دا په قربان ګاه باندې وسوزوی ځکه
چې په مالِک خُدائ دا خوشبو ښۀ
لګی. نو داسې به اِمام د هغه کس
د ګناه کفاره ادا کړی او هغه به
معاف شی. ۳۲ کۀ یو کس د ګناه

د نذرانې دپاره د ګډو نه څۀ راولی،
نو هغه دې یوه ګډه وی چې هیڅ
عیب په کښې نۀ وی. ۳۳ هغه به
خپل لاس د دې په سر کیږدی او د
قربان‌ګاه په هغه طرف به یې حلاله
کړی، چرته چې د سوزیدونکې
نذرانې دپاره ځناور حلالیږی. ۳۴
اِمام به خپله ګوته د ځناور په وینه
کښې ډُوبه کړی، د قربان‌ګاه په

ښکرونو پورې دې دا وینه ولګوی او
پاتې شوې وینه به هغه د دې په ښخ
کښې توئ کړی. ۳۵ بیا به هغه د
دې ټوله وازګه لرې کړی، لکه
څنګه چې د سلامتۍ د نذرانې
دپاره حلال شوی ځناور نه وازګه
لرې کیږی او هغه به په اور
سوزیدونکې نذرانو سره په قربان ګاه
باندې وسوزوی کوم چې مالِک

خُدائ ته پېش کیږی. داسې به اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی.

د ګناه د نذرانو ورکولو حالاتونه

۱ په دې حالاتو کښې د ګناه نذرانې ضروری ګڼلے کیږی. کۀ

څوک د ګواهۍ ورکولو دپاره عدالت
ته وغوښتلے شی او هغه معلومات
نۀ ورکوی چې څۀ یې لیدلی یا
اوربدلی وی، نو هغۀ ته دې د خپلو
بدو سزا مِلاو شی. ۲ کۀ څوک
په غلطۍ سره یو حرام څیز له لاس
ورورۍ، لکه چې یو مړ مردار ځناور
له، نو هغه ناپاک او ګناهګار دے
چې څنګه ورته پته ولګی چې هغۀ

دا خطا کړې ده. ۳ کۀ څوک په غلطۍ سره د انسان یو ناپاک ځائ یا څیز له لاس ورورې، خو چې څنګه ورته پته ولګی چې هغۀ دا خطا کړې ده نو هغه په دې سره ناپاکه او ګناه ګار دے. ۴ کۀ څوک بغېر د سوچ کولو نه قسم وخوری، چې دا قسم د هر څیز په حقله وی کۀ قسم ښۀ وی او یا بد

وی، نو هغه ناپاکه او ګناهګار دے
چې څنګه ورته پته ولګی چې هغۀ
څۀ کړی دی. ۵ کله چې یو
کس ګناه وکړی، نو هغه دې
خامخا د ګناه اِقرار وکړی، ۶ او د
خپلې ګناه په جرمانه کښې به هغه
خامخا یوه ګډه یا چیلۍ مالِک
خُدائ ته د نذرانې په توګه راولی.
اِمام به د هغه کس د ګناه دپاره

کفاره ادا کړی. ۷ کۀ هغه کس
ګډه یا چپلی نۀ شی اخستلے، نو
هغه به د خپلې ګناه په بدل کښې
دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې
راوړی، یوه به د ګناه د نذرانې دپاره
او بله به د سوزېدونکې نذرانې دپاره
وی. ۸ هغه به دا اِمام له راوړی،
نو وړومبی به مارغۀ د ګناه د نذرانې
دپاره پیش کړی. د دې څټ به تاو

کړی خو چې سر تري نه بېل نۀ
شی ۹ او څۀ وینه دې د قربان‌ګاه
په یو طرف باندې وشیندی، پاتې
شوې وینه دې د قربان‌ګاه په بېخ
کښې وڅڅولے شی. دا د ګناه د
لرې کولو دپاره یوه نذرانه ده. ۱۰
بیا د اصُولو په مطابق هغه دویم
مارغۀ دې د سوزېدونکې نذرانې په
توګه پیش کړی. داسې به اِمام د

هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا
کړی کومه چې هغۀ کړې ده او
هغه به معاف شی. ۱۱ کۀ هغه
کس دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې
هم نۀ شی راوړلے، نو هغه به یو
کلو اوړۀ د ګناه د نذرانې په توګه
راوړی. هغه دې په دې کښې د
زیتُونو تېل یا خوشبوئی نۀ اچوی،
ځکه چې دا د ګناه نذرانه ده. ۱۲

هغه کس به دا اِمام له راوړی، اِمام به یو موټے تړې نه د نښې په توګه واخلی چې دا ټول مالِک خُدائ ته پیش کړے شوی دی او په اور سوزېدونکې نذرانې سره به یې په قربان ګاه باندې وسوزوی. دا یوه داسې نذرانه ده چې ګناه لرې کوی. ۱۳ داسې به اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی

چې په دې مختلفو ګناهونو کښې يې کومه ګناه هم کړې وی نو هغه به معاف شی. پاتې شوی اوړۀ به هم د غلې نذرانې په شان د اِمام وی.

د ګناه د تاوان نذرانې

۱۴ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا
اصُول وښودل. ۱۵ کهٔ یو کس په
غلطیِ سره داسې ګناه وکړی او د
هغه قیمت په ورکولو کښې ناکام
شی چې کوم مالِک خُدائ ته پیش
کول وُو، نو هغه به د ګناه د تاوان
د نذرانې په توګه یو داسې ګډ یا
چپلے مالِک خُدائ ته راولی چې
هیڅ عیب په کښې نهٔ وی. د دې

قیمت به د منلے شوی معیار په
مطابق مقررولے شی. (۱۶) هغه به
خامخا هغه پیسې ورکوی چې د
کومو په ورکولو کښې ناکام شوے
وی او شل فیصده دې زیاتې هم
ورکړی. هغه به دا پیسې اِمام له
ورکړی او اِمام به د هغه کس د ګناه
د تاوان د نذرانې دپاره ځناور پیش
کړی او هغه کس به معاف شی.

۱۷ کۀ څوک یوه داسې ګناه وکړی
چې په غلطیِ سره د مالِک خُدائ
د حُکمونو نه یو حُکم مات کړی،
نو هغه ګناهګار دے او جرمانه به
ورکوی. ۱۸ هغه به خامخا اِمام ته
د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه یو
ګډ یا چیلے راولی چې هیڅ عیب
په کښې نۀ وی. د دې قیمت به د
منلے شوی معیار په مطابق مقررولے

شی. اِمام به د هغۀ د ګناه دپاره کفاره ادا کړی کومه چې هغۀ په غلطیِ سره کړې وی او هغه به معاف کړے شی. ۱۹ دا د هغې د ګناه د تاوان نذرانه ده کومه چې هغۀ د مالِک خُدائ خِلاف کړې وی.

۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول وښودل. ۲ کۀ څوک د

مالِک خُدائ خِلاف داسې ګناه
وکړی، لکه چې د یو اِسرائیلی
امانت واپس ورنۀ کړی، یا د چا نه
څۀ څیز پټ کړی، یا څوک دوکه
کړی، نو یوه نذرانه به ورکړی، ۳
یا کۀ یو ورک شوے څیز پیدا کړی
او د هغې په حقله دروغ ووائی او
داسې قسم وخوری چې هغۀ دا نۀ
دے موندلے. ۴-۵ کله چې یو کس

په داسې طریقه ګناه وکړی، هغۀ چې څۀ څیز هم د غلا یا دوکې په طریقه اخستے وی نو هغه دې واپس ورکړی. په کومه ورځ چې هغه ګناهګار ثابت شی، نو هغه به خامخا د هغه څیز مالِک له پوره تاوان ورکوی او شل فیصده زیات به هم ورکوی. ۶ هغه دې اِمام له یو داسې بې‌عیبه ګډ یا چیلے راولی

چې مالِک خُدائ ته يې د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه پېش کړی. د دې قیمت به د منلے شوی معیار په مطابق مقررولے شی. (۷) اِمام به د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی.

سوزېدونکې نذرانې

۸ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
حُکم وکړو ۹ چې هارون او د
هغۀ زامنو ته د سوزېدونکې نذرانو په
حقله دا اصُول وښایه. یوه
سوزېدونکې نذرانه به ټوله شپه په
قربان ګاه باندې پرېښودلے شی او
اور دې بل وساتلے شی. ۱۰ بیا به
اِمام خپله د کتان چُوغه او د کتان
جانګے واغوندی، په قربان ګاه

باندې د سوزېدونکې نذرانې نه پاتې
شوې ایرې به لرې کړی او د
قربان ګاه په څنګ کښې به یې
واچوی. ۱۱ بیا دې جامې بدلې
کړی او ایرې دې د خیمو نه بهر یو
پاک ځائ ته یوسی. ۱۲ په
قربان ګاه دې اور بل وساتلے شی
خو چې مړ نۀ شی. اِمام به هر
سحر په دې باندې لرګی وږدی،

سوزېدونکې نذرانه به په دې سمه
وړی او د سلامتۍ د نذرانې وازګه
دې ورباندې سوزوی. ۱۳ اور دې
خامخا په قربان‌ګاه بل وساتلے شی
او چې کله هم مړ نۀ شی.

د غلې نذرانې

۱۴ دا د غلې نذرانې دپاره

اصُول دی. د هارون د خاندان یو
اِمام به د مالِک خُدائ په حضور
کښې د قربان ګاه په مخکښې د
غلې نذرانه پیش کړی. ۱۵ بیا به
هغه د ښو اوړو چې تیل ورسره ګډ
وی او خوشبوئی ورباندې پرته وی د
هغې نه دې یو موټے واخلی او په
قربان ګاه باندې به یې د یوې نښې
په توکه وسوزوی چې دا ټوله مالِک

خُدائ ته پېش کړے شوې ده. د
دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ
سبۀ لګی. (۱۶-۱۷) اِمامان به هغه پاتې
شوې برخه وخوری. د دې نه به
پتیره روټی پخه کړے شی او په
مقدس ځائ کښې، د مالِک
خُدائ د حضور د خیمې په دربار
کښې به وخوړلے شی. دا مالِک
خُدائ اِمامانو له په سوزېدونکې

نذرانه کښې د هغوئ د برخې په
توګه ورکړې ده. دا د ګناه د نذرانې
او د ګناه د تاوان د نذرانې په شان
ډېره مقدسه ده. ۱۸ په راتلونکی
ټولو وختونو کښې د هارون د اولاد
هر یو نارینه مالِک خُدائ ته په اور
سوزېدونکې نذرانې نه خپله برخه د
همېشه دپاره خوړلے شی. هر څوک
یا هر څیز چې د هغې سره ولګی نو

هغه به هم مقدس شی. ۱۹ بیا
مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول
وښودل. ۲۰ په کومه ورځ چې د
هارون د خاندان یو اِمام مقررولے
شی نو هغه به یو کلو ښځ اوړۀ
مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه
پیش کوی د عامې غلې د نذرانې
په شان، نیم په سحر کښې او نیم
په مابنام کښې. ۲۱ دا به په تیلو

کښې ګډه شی، په تبخی به پاخۀ
کړے شی او چُوری به کړے شی
او د غلې د نذرانې په توګه به پېش
کړے شی، د دې خوشبو په مالِک
خُدائ ښۀ لګی. ۲۲ په راتلونکی
ټولو ختونو کښې به د هارون د
اولاد هر یو کس دا نذرانه تیاروی
کوم چې د مشر اِمام په توګه
خِدمت کوی. مالِک خُدائ ته د

پیش کړے شوې قربانۍ په توګه دا
به ټوله وسوزولے شی. ۲۳ د اِمام د
غلې د نذرانې یوه برخه به هم نۀ
شی خوړلے، ټوله به خامخا سوزولے
شی.

د ګناه نذرانې

۲۴ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته

حُکم وکړو چې ۲۵ هارون او د
هغۀ زامنو ته د ګناه د نذرانې دپاره
دا اصُول وښایه. د ګناه د نذرانې
ځناور به د مالِک خُدائ په حضور
کښې حلالولے شی، چرته چې د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور
حلالیږی. دا یوه ډېره مقدسه نذرانه
ده. ۲۶ کوم اِمام چې دا ځناور
قربانی کوی هغه به دا په مقدس

ځائ کښې وخوری چې هغه د
مالِک خُدائ د حضور د خیمې
دربار دے. ۲۷ هر څوک یا هر څیز
چې د هغې سره ولګی نو هغه به
هم مقدس شی. کۀ جامې د ځناور
په وینه ولړلے شی، نو هغه به
خامخا په مقدس ځائ کښې
وینځلے شی. ۲۸ د خاورې په کوم
لوښی کښې چې غوښه یشولے

شوې وی هغه دې مات کړے شی
او کۀ د زېړو لوښے استعمال شوے
وی، نو هغه دې وېرلے شی او په
اوبو کښې دې کنګال کړے شی.
۲۹ د اِمامانو د کورَنو هر نر دا
نذرانه خوړلے شی، دا ډېره مقدسه
ده. ۳۰ خو کۀ د کوم ځناور وینه
مقدسې خېمې ته دننه راوړلے شی
او د ګناه د کفارې ادا کولو دپاره

استعمال شی، نو هغه ځناور دې نۀ شی خوړلے چې د کوم نه وینه اخستے شوې وی، او دا دې وسوزولے شی.

د ګناه د تاوان نذرانې

① د ګناه د نذرانو د ورکولو

دپاره دا اصُول دی، کومې چې
ډېرې مقدسې دی. ۲ د ګناه د
تاوان د نذرانې دپاره ځناور به هلته
حلالیږی، چرته چې د سوزېدونکې
نذرانې ځناور حلالیږی او د دې وینه
دې د قربان ګاه په ټولو طرفونو
وشیندلے شی. ۳ د دې ټوله وازګه
دې په قربان ګاه باندې پیش کړے
شی، لم، هغه وازګه چې په کولمو

پرته وی، ۴ پښتورګی او هغه وازګه
چې ورباندې پرته وی او د اینې ښۀ
حِصه هم. ۵ اِمام به هغه ټول
مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې
نذرانې په توګه په قربان ګاه وسوزوی.
دا د ګناه د تاوان نذرانه ده. ۶ د
اِمامانو د کورَنو هر نر کس دا
خوړلے شی، خو دا به خامخا په یو
مقدس ځائ کښې خوړلے شی،

ځکه چې دا ډېره مقدسه ده. (۷) د
ګناه نذرانې او د ګناه د تاوان
نذرانې دواړو دپاره یو شان اصُول
دی، غوښه د هغه اِمام ده چې
کفاره ادا کوی. (۸) اِمام چې د چا
دپاره سوزېدونکې نذرانه پېش کوی
نو د هغه ځناور څرمن به د هغه
اِمام وی. (۹) د غلې هره یوه نذرانه
کومه چې په تنور کښې یا لوښی یا

په تبخی پخیږی هغه د اِمام ده چا چې خُدائ پاک ته دا پیش کړې ده. ۱۰ خو د غلې هغه ټولې نذرانې چې پخې شوې نۀ وی، کۀ په تبلو غوړې وی یا سپورې وی، هغه د هارون د خاندان د ټولو اِمامانو دی او یو برابر دې په هغوئ باندې وویشلے شی.

د سلامتیِ نذرانې

۱۱ دا د سلامتیِ د نذرانو دپاره
اصُول دی کومې چې مالِک خُدائ
ته پیش کولے شی. ۱۲ کۀ یو کس
دا نذرانه د شکرانې په توګه خُدائ
پاک ته پیش کوی، چې کوم ځناور
قربانی کیږی د هغې سره دې په یو
ځائ د پتیرې روټیِ یوه نذرانه پیش

کړی، داسې غټه روټۍ چې د زیتُونو
تېل ورسره ګډه شوی وی یا نرۍ
پخې شوې روټۍ چې د زیتُونو تېل
وربانديې لګولے شوی وی یا د ښو
اوړو نه پخه شوې داسې روټۍ چې
د زیتُونو تېل ورسره ګډه شوی وی.
۱۳ د دې نه علاوه، هغه دې
خمیره پخې شوې روټۍ هم پیش
کړی. ۱۴ هغه دې د هر قِسم روټۍ

یوه یوه حِصه د خاص برخې په توګه مالِک خُدائ ته پیش کړی، دا د هغه اِمام دی کوم چې د ځناور وینه واخلی او د قربان ګاه سره یې وشیندی. ۱۵ د سلامتی د نذرانې غوښه دې خامخا هم په هغه ورځ وخوړلے شی چې په کومه ورځ هغه قربانی کیږی، تر بل سحر پورې دې د هغې نه هیڅ څیز پاتې نۀ شی.

۱۶ کۀ یو کس د قسم پوره کولو یا
د خپلې رضاکارانه نذرانې په توګه،
د سلامتۍ نذرانه راوړی، چې دا په
کومه ورځ پېش کېږی نو په هغه
ورځ دې خوړلے شی خو چې څۀ
پاتې وی نو هغه به په بله ورځ
خوړلے شی. ۱۷ څۀ غوښه چې
پاتې وی نو هغه دې په درېمه ورځ
وسوزولے شی. ۱۸ کۀ د سلامتۍ

نذراني نه څۀ په دربمه ورځ هم
وخوړلے شی، نو خُدائ پاک به د
هغه کس نذرانه قبوله نۀ کړی. دا
نذرانه به د هغۀ په فائده کښې
حِساب نۀ شی بلکې ناپاکه به
وګڼلے شی او چې څوک هم دا
وخوری نو هغۀ ته به د خپلو بدو
سزا مِلاو شی. ۱۹ کۀ چرې دا
غوښه په یو ناپاک څیز پورې

ولګی، نو دا دې نۀ شی خوړلے،
بلکې ودې سوزولے شی. چې
څوک پاک وی نو هغه دا پاتې
شوې غوښه خوړلے شی، ۲۰ خو
کۀ څوک پاک نۀ وی او د سلامتی
نذرانې غوښه وخوری کومه چې
مالِک خُدائ ته پیش کړے شوې
وی، نو هغه به نور د خُدائ پاک د
خلقو نه نۀ شی ګڼلے. ۲۱ کۀ یو

کس ناپاک څیز له لاس ورورې،
کۀ هغه ناپاکی د بنی آدم یا د
ځناور وی او د دې نذرانې غوښه
وخوری، نو هغه به نور د مالِک
خُدائ د خلقو نه نۀ شی ګڼلے.
۲۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا
اصُول وښودل ۲۳ کوم چې د بنی
اِسرائیلو دپاره دی، د څارووِ، ګډو،
یا د چپلو وازګه مۀ خورئ. ۲۴ یو

ځناور چې په خپل مرګ مړ وی یا
کۀ ځنګلی ځناورو وژلے وی د هغۀ
وازګه به نۀ خورئ، خو هغه د څۀ
بل مقصد دپاره استعمالیدے شی.
۲۵ کۀ څوک د یو ځناور وازګه
وخوری کوم چې مالِک خُدائ ته په
اور سوزیدونکې نذرانې په توګه پیش
کیدے شوه نو هغه کس به نور د
خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی

ګنلے. ۲۶ بنی اِسرائیل چې چرته
هم اوسیږی، هغوئ دې هیڅکله
هم د مارغانو یا د ځناورو وینه نۀ
خوری. ۲۷ هر څوک چې وینه
وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک
د خلقو نه نۀ شی ګنلے. ۲۸ بیا
مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول
وښودل ۲۹ کوم چې د بنی اِسرائیلو
دپاره دی. هر څوک چې یوه د

سلامتیِ نذرانه پیش کوی نو د هغې
یوه برخه به د خاص تُحفې په توګه
مالِک خُدائ ته پیش کوی، ۳۰
هغه دې دا په خپلو لاسونو په اور
سوزېدونکې نذرانې په توګه راوړی.
هغه دې د هغه ځناور وازګه سره د
ځناور د سینې راوړی او مالِک
خُدائ ته دې د یو خاص تُحفې په
توګه پیش کړی. ۳۱ اِمام به وازګه

په قربان ګاه باندې وسوزوی، خو هغه سینه به د اِمامانو وی. ۳۲ د ځناور وروستونے ښے پټُون به د یوې برخې په توګه اِمام ته ورکولے شی، ۳۳ هغه اِمام له کوم چې وینه او د سلامتیِ نذرانې وازګه پیش کوی. ۳۴ د ځناور سینه یوه خاص تُحفه ده او ښے پټُون یوه خاص برخه ده چې مالِک خُدائ یې د بنی

اِسرائیلو نه اخلی او اِمامانو له یې
ورکوی. نو داسې به اِسرائیلیان په
راتلونکی ټولو وختونو کښې دا
اِمامانو له ورکوی. ۳۵ دا مالِک
خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې
برخه ده چې هارون او د هغۀ زامنو
له ورکړے شوه چې په کومه ورځ
هغوئ د اِمامانو په توګه مقرر شول.
۳۶ مالِک خُدائ په هغه ورځ چې

کله هغوئ په تېلو سره مسح کړل
حکم ورکړے وو چې بنی اِسرائیل
به دا برخه همېشه اِمامانو له
ورکوی. ۳۷ دا اصُول د سوزېدونکې
نذرانو دپاره دی، د غلې نذرانو
دپاره، د ګناه نذرانو، د ګناه د تاوان
د نذرانو، د مقررولو نذرانو او د
سلامتیِ د نذرانو دپاره دی. ۳۸
هلته په بیابان کښې د سینا په غرۀ

باندې، مالِک خُدائ په هغه ورځ موسیٰ له دا حُکمونه ورکړل او هغۀ بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل چې خپلې نذرانې راوړئ.

د حضرت هارون او د هغۀ د زامنو مقرر کېدل

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ۲ ”هارون او د هغهٔ
زامن او د اِمامانو لِباس، د غوړولو
تیل، د ګناه نذرانې دپاره سخرے،
دوه ګډان او د پتیرې روټی ټوکرۍ
راوړه. ۳ او زما د حضور مقدسې
خیمې د دروازې خولې ته ټول قوم
راوغواړه چې هلته راغونډ شی.“ ۴
موسیٰ هم هغه شان وکړل چې

څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے
وو او چې کله ټول قوم هلته راغونډ
شو، ۵ نو موسیٰ هغوئ ته
وفرمائیل، ”زهٔ چې څهٔ کوم مالِک
خُدائ د دې حُکم راکړے دے.“
۶ موسیٰ هارون او د هغهٔ زامن
مخکښې راوستل او هغوئ له یې په
اوبو غسل ورکړو. ۷ هغهٔ هارون ته
هغه قمیص او چُوغه ورواغوستله او

د ملا نه يې پټې ورله تاو کړه. هغه
پېش بند يې وروا غوستلو او په يو ښۀ
ګُلکاری شوی کمربند سره يې
ونښلولو چې د هغۀ د ملا نه تاو
وو. ۸ هغۀ ورله د سينې جېب
ولګولو او اُوريم او تميم يې په کښې
کېښودل. ۹ هارون ته يې پټکے
ورپه سر کړو او د دې مخې ته يې
د سرو زرو ګل ولګولو چې دا د

وقف کولو مقدسه نښه وه، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ هغهٔ
ته حُکم ورکړے وو. ۱۰ بیا موسیٰ
د غورولو تېل واخستل او د مالِک
خُدائ د حضور په مقدسه خېمه او
چې په هغې کښې څهٔ هم وُو په
هغې باندې یې ولګول، نو هغهٔ دا
هر څهٔ مالِک خُدائ ته مخصوص
کړل. ۱۱ هغهٔ څهٔ تېل اووهٔ ځله په

قربان ګاه، د دې په سامان او د
وينځلو په ښانک او د دې په بېخ
باندې وشيندل، د دې دپاره چې دا
مالِک خُدائ ته وقف کړی. ۱۲
موسیٰ د هارون په سر باندې د
غوړولو دپاره څۀ تېل واچول او سر
يې ورله غوړ کړو چې وقف شی.
۱۳ بيا، موسیٰ د هارون زامن
مخکښې راوستل او قميصونه يې

ورواغوستل، د هغوئ د ملا نه يې
پټې تاو کړې او ټوبې يې ورپه سر
کړې، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۱۴
بيا موسىٰ د ګناه د نذراني دپاره
هغه سخے راوستو او هارون او د
هغۀ زامنو د دې په سر باندې خپل
لاسونه کېښودل. ۱۵ موسىٰ دا
حلال کړو او څۀ وينه يې واخسته

او د خپلې ګوتې سره يې د
قربان ګاه په ښکرونو پورې ولګوله، د
دې دپاره چې وقف يې کړی. بيا
هغۀ پاتې شوې وينه د قربان ګاه په
بېخ کښې توئ کړه. نو دا يې وقف
کړه او د دې کفاره يې ادا کړه.
۱۶ موسیٰ په کولمو پرته ټوله وازګه،
د اينې ښۀ حِصه، پښتورګی سره د
هغه وازګې چې ورباندې پرتې وی،

دا هر څۀ يې واخستل او په
قربان ګاه باندې يې وسوزول. ۱۷
خو هغۀ سخے، سره د څرمنې،
غوښې او د کولمو يورو او د خپمو
نه بهر يې وسوزولو، هم هغه شان
چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
ورکړے وو. ۱۸ بيا، موسیٰ د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ګډه
راوستلو او هارون او د هغۀ زامنو

خپل لاسونه د دې په سر کښېنودل.
(۱۹) موسىٰ دا حلال کړو او د دې
وينه يې د قربان‌ګاه په څلورو واړو
طرفونو باندې وشيندله. (۲۰-۲۱) هغۀ دا
ګډه حِصې حِصې کړو او د هغۀ
دننني اندامونه او پټُونان يې په اوبو
ووينځل او سر، وازګه او نور ټول
پاتې شوے ګډه يې په قربان‌ګاه
باندې وسوزولو، هم هغه شان چې

څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے
وو. دا سوزيدونکي نذرانه يوه په اور
تيارېدونکي نذرانه وه او د دې بوئ
په مالِک خُدائ ښۀ ولګيدو. ۲۲
بيا موسیٰ دوېم ګډ راوستلو، کوم
چې د اِمامانو د مقررولو دپاره وو او
هارون او د هغۀ زامنو خپل لاسونه د
دې په سر کېښودل. ۲۳ موسیٰ دا
حلال کړو او څۀ وينه يې واخستله

او د هارون د ښی غوږ په نرم ځای،
د هغۀ د ښی لاس په غټه ګوته او د
هغۀ د ښیِ پښې په غټه ګوته باندې
يې ولګوله. ۲۴ بيا هغۀ د هارون
زامن مخکښې راوستل او څۀ وينه
يې د هغوئ د ښی غوږُونو په نرمو
ځايونو، د هغوئ د ښی لاسونو په
غټو ګوتو او د هغوئ د ښیِ پښو په
غټو ګوتو پورې ولګوله. بيا موسیٰ

هغه پاتې شوې وینه د قربان ګاه په
څلورو واړو طرفونو باندې وشیندله.
۲۵ هغۀ وازګه، لم، هغه ټوله وازګه
چې په دننني اندامونو پرته وی، د
اینې ښۀ حِصه، پښتورګی سره د
هغه وازګې چې ورباندې پرته وی او
ښے پټُون واخستلو. ۲۶ بیا هغۀ د
پتیرې روټی د ټوکرۍ نه یوه روټی
واخستله کومه چې مالِک خُدائ ته

وقف شوې وه، یوه غوړه روټۍ او یوه
نرۍ روټۍ راواخسته او د وازګې او
د ښی پټُون دپاسه یې کېښودله. ۲۷
هغۀ دا هر څۀ د هارون او د هغۀ د
زامنو په لاسونو کښې کېښودل، نو
هغوئ دا د یوې خاص تُحفې په
توګه مالِک خُدائ ته پیش کړل.
۲۸ موسیٰ دا هر څۀ د هغوئ نه
واخستل او په قربان ګاه باندې یې،

د سوزېدونکې نذرانې دپاسه، د
مقررولو نذرانې په توګه وسوزول. دا
په اور سوزېدونکې نذرانه وه او د
دې بوئ په مالِک خُدائ ښۀ
ولګېدو. ۲۹ بیا موسیٰ هغه سینه
واخستله او مالِک خُدائ ته یې د
یوې خاص تُحفې په توګه پیش
کړه. دا د موسیٰ د مقررولو په ګډه
کښې حِصه وه. موسیٰ هر څۀ هم

هغه شان وکړل چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم ورکړے وو. ۳۰ موسیٰ
د سر غوړولو څۀ تېل او څۀ وینه د
قربان ګاه نه واخستله او په هارون او
د هغۀ په زامنو او د هغوئ په جامو
يې وشیندله. داسې هغۀ هغوئ او د
هغوئ جامې مالِک خُدائ ته
مخصوصې کړې. ۳۱ موسیٰ هارون
او د هغۀ زامنو ته وفرمائیل، ”دا

غوښه د مالِک خُدائ د حضور
خېمې خولې ته يوسئ، وې يشوئ
او د هغې روټې سره يې وخورئ
کومه چې د مقررولو نذرانې په
توکرې کښې ده، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
دے. ۳۲ کومه غوښه يا روټې چې
پاتې وی نو هغه وسوزوئ. ۳۳ اووۀ
ورځې به تاسو د خېمې د دروازې

خولې نه نۀ ځئ، چې ستاسو د
مقررولو رسمونه پوره شوی نۀ وی.
۳۴ چې نن مونږ څۀ وکړل نو مالِک
خُدائ مونږ له د دې کولو حُکم
راکړے دے، چې ستاسو د ګناه
کفاره ادا کړُو. ۳۵ تاسو به د
مقدسې خیمې د دروازې په خولۀ
کښې اووۀ شپې او ورځې پاتې
کیږئ، هغه کار به کوئ د کوم

چې مالِک خُدائ حُکم کړے
دے. کۀ تاسو داسې ونۀ کړئ نو
مړۀ به شئ. ځکه چې دا هغه څۀ
دی د کوم چې مالِک خُدائ ما له
حُکم راکړے دے.“ ۳۶ نو هارون
او د هغۀ زامنو هغه هر څۀ وکړل
لکه څنګه چې مالِک خُدائ د
موسیٰ په ذریعه حُکم ورکړے وو.

حضرت هارون

قربانیِ پیش کول

۱ د مقررولو د رسمونو نه پس
په اتمه ورځ، هارون، د هغۀ زامن او
د بنی اِسرائیلو مشران موسیٰ
راوغوښتل. ۲ هغۀ هارون ته
وفرمائیل، ”یو سخرے او یو کڼه روان
کړه چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی

او مالِک خُدائ ته يې پيش کړه،
سخړے د ګناه د نذرانې دپاره دے
او ګډ د سوزېدونکې نذرانې دپاره
دے. ۳ بيا اِسرائيلو ته ووايه چې
د ګناه د نذرانې دپاره يو چېلے، د
يو کال سخړے او د يو کال ګډُورے
بوځى چې هيڅ عېب په کښې نۀ
وى، دا به د سوزېدونکې نذرانې
دپاره وى، ۴ او يو غوَيے او يو ګډ

به د سلامتیِ د نذرانې دپاره وی.
هغوئ به دا مالِک خُدائ ته قربانی
کړی، د غلې نذرانه به هم وی چې
تېل ورسره ګډه وی. هغوئ به
خامخا داسې کوی ځکه چې
مالِک خُدائ به نن هغوئ ته
څرګندیږی.“ ۵ هغوئ هر څۀ د
مقدسې خېمې مخې ته راوړل چې
څنګه موسیٰ حُکم کړے وو او د

مالِک خُدائ د عبادت دپاره ټول
قوم هلته راغونډ شو. ۶ موسیٰ
وفرمائیل، ”مالِک خُدائ تاسو له
حُکم درکړے دے چې دا هر څهٔ
وکړئ، نو چې د هغهٔ د حضور
جلال تاسو ته ښکاره شی.“ ۷
بیا هغهٔ هارون ته وفرمائیل،
”قربان ګاه ته لاړ شه او د ګناه
نذرانه او سوزبدونکې نذرانه پیش

کړه چې ستا او د خلقو دپاره کفاره
ادا شی. د خلقو دپاره نذرانه پیش
کړه او د هغوئ دپاره کفاره ادا کړه،
هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم کړے دے.“ ۸
هارون قربان ګاه ته لاړو او د خپل
ځان دپاره یې یو سخرے د ګناه د
نذرانې په توګه حلال کړو. ۹ د
هغۀ زامنو وینه راوړه او هغۀ خپله

ګوته په دې کښې ډُوبه کړه، لږه يې
د قربان ګاه په ښکرو پورې ولګوه او
پاتې شوې وينه يې د قربان ګاه په
بېخ کښې توئ کړه. ۱۰ بيا هغۀ د
ګناه د نذرانې نه وازګه، پښتورګی او
د اينې ښۀ حِصه په قربان ګاه باندې
وسوزول، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم
ورکړے وو. ۱۱ خو هغۀ غوښه او

څرمن د کېمپ نه بهر وسوزوله.
۱۲ هغه ځناور يې حلال کړو کوم
چې د هغۀ د خپلې سوزېدونکې
نذرانې دپاره وو. د هغۀ زامنو هغۀ
له وينه راوړه، نو هغۀ د قربان‌ګاه په
څلورو واړو طرفونو باندې وشيندله.
۱۳ بيا هغوئ هغۀ له د سوزېدونکې
نذرانې يوه يوه حِصه سره د سر
ورکړه او هغۀ دا په قربان‌ګاه باندې

وسوزول. ۱۴ بیا هغۀ دننی اندامونه
او پټونان ووینځل او په قربان‌ګاه
باندې یې د پاتې شوې سوزېدونکې
نذرانې دپاسه وسوزول. ۱۵ د هغې
نه پس، هغۀ د خلقو نذرانې پیش
کړې. چېلے یې بوتلو کوم چې د
خلقو د ګناه دپاره پیش کولے شو،
حلال او پیش یې کړو، هم هغه
شان چې څنګه یې د خپلې ګناه

دپاره پیش کړے وو. ۱۶ هغۀ د
سوزیدونکي نذراني دپاره ځناور هم
راوستلو او د اصُولو په مطابق یې
پیش کړو. ۱۷ هغۀ د غلي نذرانه
پیش کړه، هغۀ یو موټے اوړۀ
واخستل او په قربان‌ګاه باندې یې
وسوزول. دا د هرې ورځې
سوزیدونکي نذراني نه علاوه وه.
۱۸ هغۀ غوَیے او ګډ د خلقو دپاره

د سلامتۍ نذرانې په توګه حلال
کړل. د هغۀ زامنو هغۀ له وينه راوړه
او هغۀ د قربان ګاه په څلورو واړو
طرفونو باندې واچوله. ۱۹ هارون د
غوَيی او کډ د وازګې والا حِصې
واخستلې، ۲۰ د هغه ځناورو په
سينو يې دپاسه کېښودلې او هر څۀ
يې قربان ګاه ته راوړل. هغۀ وازګه په
قربان ګاه باندې وسوزوله ۲۱ او هغه

سيني او ښے پټُون يې مالِک خُدائ
ته د اِمامانو دپاره د خاص تُحفې په
توګه پيش کړې، څنګه چې موسىٰ
حُکم کړے وو. ۲۲ چې کله
هارون ټولې قربانۍ ختمې کړې،
هغۀ خپل لاسونه د خلقو طرف ته
اوږدۀ کړل او د هغوئ دپاره يې
برکت وغوښتو او بيا راکوز شو. ۲۳
موسىٰ او هارون د مالِک خُدائ

مقدسې خېمې ته دننه لاړل او چې
راووتل، نو د خلقو دپاره يې برکت
وغوښتلو او د مالِک خُدائ جلال
ټولو خلقو ته څرګند شو. ۲۴ ناڅاپه
مالِک خُدائ اور راولېږلو او دې اور
په قربان ګاه باندې د وازګې والا
حِصې او سوزېدونکې نذرانه پوره
وسوزوله. چې خلقو دا ولیدل، نو
هغوئ ټولو چغې کړې او سجده يې

وکړه.

د دوو اِمامانو وژلے کېدل

① نو د هارون زامنو ندب او ابيهُو، هر يو خپل مجمر واخستلو او ژوندی سکارۀ يې په کښې واچول، خوشبوئی يې ورباندې

واچوله او دا يې مالِک خُدائ ته
پيش کړل. خو دا اور خُدائ پاک
ته قبول نۀ وو، ځکه چې مالِک
خُدائ هغوئ له د دې د پيش کولو
حُکم نۀ وو ورکړے. ۲ نو ناڅاپه
مالِک خُدائ اور راولېږلو او دې اور
هلته د مالِک خُدائ په حضور
کښې هغوئ وسوزول او مړۀ شول.
۳ بيا موسیٰ هارون ته وفرمائيل،

”د مالِک خُدائ مطلب دا وو کله
چې هغۀ وفرمائیل، هر څوک چې
زما خِدمت کوی هغوئ دې خامخا
زما د پاکوالی عزت کوی، زۀ به
خپلو خلقو ته خپل جلال څرکند
کړم.“ خو هارون غلے پاتې شو.
۴ موسیٰ میسائیل او الصفن، د
عُزیایل زامن راوغوښتل، عُزیایل د
هارون ترۀ وو او موسیٰ هغوئ ته

وفرمائیل، ”دلته راشئ او د خپل ترۀ
د زامنو مړی د مقدسې خیمې نه
یوسئ او د کیمپ نه بهر یې
کیږدئ.“ ۵ نو هغوئ راغلل او
مړی یې د جامو نه ونیول او د
خیمو نه بهر یې یوړل، هم هغه
شان چې څنګه موسیٰ حُکم
ورکړے وو. ۶ بیا موسیٰ هارون او
د هغۀ زامنو اِلی‌عزر او اِتمر ته

وفرمائيل، ”خپل وېښتۀ ببر مۀ ساتئ
او نۀ چې خپلې جامې وشلوئ چې
ښکاره کړئ چې په غم غمژن يئ.
کۀ تاسو داسې وکړل، نو مړۀ به
شئ. او مالِک خُدائ به ټول قوم ته
په قهر شی. خو نورو بنی اِسرائيلو
ته اجازت دے چې په دې غم
غمژن شی کوم مړک چې د مالِک
خُدائ د اور په وجه شوے دے.

۷ د مقدسې خېمې د دروازې د
خولې نه مۀ ځئ ځکنې مړۀ به شئ،
ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ په
تېلو غوړ کړے شوی یئ.“ نو
هغوئ هم هغه شان وکړل چې
څنګه موسیٰ فرمائیلی وُو.

د اِمامانو دپاره اصُول

۸ نو مالِک خُدائ هارون ته
وفرمائيل، ۹ ”د ميو يا د شرابو
څښلو نه پس تۀ او ستا زامن زما د
حضور مقدسې خيمې ته مۀ راځئ،
کۀ تاسو داسې وکړل، نو مړۀ به
شئ. دا قانون د همېشه دپاره دے
چې ستاسو ټول اولاد به پرې عمل
کوی. ۱۰ تاسو خامخا د هغه
څيزونو په مينځ کښې فرق کوئ څۀ

چې د خُدائ پاک دی یا څۀ چې
د عام استعمال دپاره دی او د هغه
څیزونو په مینځ کښې چې کوم
پاک دی او کوم ناپاک دی. ۱۱
تاسو بنی اِسرائیلو ته هغه ټول قانون
وښایئ کوم چې ما د موسیٰ په
ذریعه درکړے دے.“ ۱۲ موسیٰ
هارون او د هغۀ دوه پاتې شوو
زامنو، اِلی‌عزر او اِتمر ته وفرمائیل،

”د غلي هغه نذرانه واخلئ کومه
چې مالِک خُدائ ته په اور
سوزېدونکي نذراني نه پاتې شوې
ده، پتيره روټۍ د دې سره پخه کړئ
او د قربان ګاه په خوا کښې يې
وخورئ، ځکه چې دا نذرانه ډېره
مقدسه ده. ۱۳ دا په مقدس ځائ
کښې وخورئ، دا مالِک خُدائ ته
په اور سوزېدونکي نذرانه کښې ستا

او ستا د زامنو حِصه ده. دا هغه
څۀ دی چې مالِک خُدائ ما ته
حُکم کړے دے. ۱۴ خو تاسو او
ستاسو خاندان هغه سینه او پټُون
خوړلے شئ کوم چې د اِمامانو دپاره
مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې او
خاص برخې په توکه پیش کیږی. دا
تاسو په یو پاک ځائ کښې خوړلے
شئ. دا نذرانې تاسو او ستاسو بچو

له د بنی اِسرائیلو د سلامتی د
نذرانو د برخې نه درکړے شوې دی
چې ستاسو شی. ۱۵ هغه پټُون او
سینه به په هغه وخت راوړے شی
چې کله وازګه په اور سوزېدونکې
نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته
پیش کیږی. دا برخې به همېشه
دپاره ستاسو او ستاسو د بچو وی،
هم هغه شان چې څنګه مالِک

خُدائ حُکم کړے دے.“ ۱۶

موسیٰ د ګناه نذرانې د چیلی په
حقله تپوس وکړو او خبر شو چې
هغه خو سوزولے شوے دے. په
دې باندې هغه اِلی‌عزر او اِتمر ته په
قهر شو او پوښتنه یې وکړه چې،
۱۷ ”د ګناه نذرانه تاسو په مقدس
ځائ کښې ولې ونۀ خوړله؟ دا ډېره
مقدسه ده او دا مالِک خُدائ تاسو

له د دې دپاره درکړې ده چې د
کفارې ادا کولو په ذریعه د مالِک
خُدائ په نظر کښې د قوم ګناهونه
لرې شی. ۱۸ چې د دې وینه
مقدسې خیمې ته وړلے شوې نۀ
وې، نو تاسو له په کار وُو چې هغه
قربانی مو هلته خوړلے، چې څنګه
ما حُکم درکړے وو.“ ۱۹ هارون
په جواب کښې وفرمائیل، ”کۀ ما د

ګناه نذرانه خوړلې وے، نو مالِک
خُدائ به قبوله کړې وے څۀ؟
خلقو نن په خپله د ګناه نذرانه
مالِک خُدائ ته پیش کړه او هغوئ
خپله سوزیدونکې نذرانه هم راوړه،
خو بیا هم دا مصیبتونه ما ته راپیښ
شول.“ ۲۰ چې کله موسیٰ دا
واوریدل، نو د هغۀ تسلی وشوه.

حلال او حرام ځناور

(۱) مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل (۲) کوم چې د بنی اِسرائیلو دپاره وُو. تاسو په زمکه کرځیدونکے هر هغه ځناور خوړلے شئ (۳) چې د هغې د پښو سومونه په مینځ ببل وی او بیا بیا

شخوند وهی، ۴-۶ خو تاسو دا
ځناور مۀ خورئ، یعنې اوښ،
ځنګلی سوه، یا عامه سوه. دا به
ناپاک ګڼلے شی، دا بیا بیا شخوند
وهی، خو د دې سومونه یې په مینځ
بېل نۀ دی. ۷ خنزیر مۀ خورئ.
دا به خامخا ناپاک ګڼلے شی، د
دې د پښو نوکونه په مینځ بېل وی،
خو بیا بیا شخوند نۀ وهی. ۸ دا

ځناور مۀ خورئ یا چې مړۀ وی نو
لاس به هم نۀ ورورئ، دا ناپاک
دی. ۹ تاسو هغه هر قِسم کبان
خورلے شئ کوم چې وزر او په
څرمن پتری لری، ۱۰ خو داسې د
اوبو بل هر یو څیز چې وزر او په
څرمن پتری نۀ لری هغه نۀ شئ
خورلے. ۱۱ داسې څیزونه به ستاسو
دپاره حرام وی. تاسو به هیڅکله

هم د دې غوښه نۀ خورئ يا کۀ مړۀ
وی نو لاس به هم نۀ ورورئ. (۱۲)
تاسو هر هغه څيز مۀ خورئ کوم
چې په اوبو کښې اوسيږی او وزر او
په څرمن پټری نۀ لری. (۱۳-۱۹) دا هغه
مارغان دی چې تاسو به تړې نه
کرکه کوئ چې تاسو يې ونۀ خورئ
ځکه چې دا حرام دی، شاهين،
ګونګا، باز، شهباز، بابنه، ګنجی،

کارغۀ، شترمرغ، ایلی، زانې،
ډینګ، ماهی خور مارغۀ، سمندری
بطحه، ملاچرچک یا ښاپیرک. ۲۰
الوتونکی حشرات ناپاک دی،
تاسو د دې نه کرکه وکړئ، ۲۱ خو
بغېر د هغې نه چې په پښو ګرځی
او ټوپونه وهی. ۲۲ تاسو کېږی، د
قحطی مُلخان او نور مُلخان خوړلے
شئ. ۲۳ خو نور ټول واړۀ څیزونه

چې وزر لرى او په زمکه باندې په
پښو ګرځى دا به ستاسو دپاره حرام
وى. (۲۴-۲۸) دا ځناور ستاسو دپاره
ناپاک دى، هر څوک چې دې مړو
ځناورو ته لاس ورورى نو هغه به تر
مابنامه پورې ناپاک وى يعنې ټول
نوکونه لرونکى ځناور، خو د هغې نه
بغېر چې نوکونه يې په مينځ ببل وى
او بيا بيا شخوند وهى، او ټول څلور

پښې لرونکی ځناور چې پنجې
لری. چې دا ځناور مړۀ وی او هر
څوک ورله لاس ورورې یا یې
یوسی، نو هغه به خامخا خپلې
جامې وینځی، خو هغه به بیا هم تر
ماښامه پورې ناپاک وی. (۲۹-۳۰) ړنده
مړه، عامه مړه، منړکان او سمسپره،
کربوړے او هر قِسم چرمښکی به
خامخا ناپاک ګڼلے شی. (۳۱) دا

ستاسو دپاره ناپاک دی. چې دا مړۀ وی او هر څوک چې لاس ورورِی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی.

۳۲ او یا کۀ دا مړۀ وی او په څۀ څیز باندې وغورزیږی، نو هغه به ناپاک وی. هغه څیز کۀ د لرګی نه جوړ وی، کپړه، څرمن، یا بوجی وی، کۀ هر څیز دپاره هم استعمالیږی. هغه څیز به په اوبو

کښې غوپه کړے شی، خو دا به
بیا هم تر مابنامه پورې ناپاک وی.
۳۳ کۀ دا مړۀ شوی ځناور د خاورو
په لوښی کښې وغورزیږی، په هغې
کښې چې هر څۀ وی نو هغه به
ناپاک وی، نو تاسو هغه لوښے
مات کړئ. ۳۴ هر هغه خوراک
کوم چې په عامه توګه خوړلے شی،
خو کۀ په دې خوراک باندې د

هغه لوښی نه اوبۀ توئ کړے شوې وی، نو هغه خوراک به ناپاک وی او په داسې لوښی کښې چې د څښلو څۀ هم وی نو هغه به ناپاک وی. ۳۵ کۀ دا مړۀ شوی ځناور په هر څۀ باندې راوغورزیږی نو هغه به ناپاک وی، کۀ هغه د ختې نغرے وی یا د پخلی لوښے وی نو ماتولے به شی، ۳۶ خو چینه یا ډیکۍ به

پاکه وی، خو کۀ بل هر څوک دې
مړو ځناورو له لاس ورورې نو هغه
به ناپاک وی. ۳۷ کۀ دا په هغه
تخم باندې وغورزیږی کوم چې
کَرلے کیږی، نو تخم به پاک وی.
۳۸ خو کۀ تخم په اوبو کښې
پستولے شی او دا قِسم مړ ځناور
وربانديې راوغورزیږی، نو تخم به
ناپاک وی. ۳۹ کۀ یو حلال ځناور

مړ شی، کۀ هر څوک ورله لاس
ورورۍ نو هغه به تر مابنامه پورې
ناپاک وی. ۴۰ کۀ هر څوک د دې
ځناور څۀ غوښه وخوری، نو هغه به
خامخا خپلې جامې وینځی، خو
هغه به بیا هم تر مابنامه پورې
ناپاک وی، هر څوک چې دا مړۀ
ځناور یوسی نو هغه به خامخا
خپلې جامې ووینځی، خو هغه به

بیا هم تر مانښامه پورې ناپاک وی.
۴۱ تاسو هغه ټول ځناور مۀ خورئ
کوم چې په زمکه باندې ګرځی،
۴۲ لکه چې په خپټه باندې، یا په
څلورو پښو باندې او یا په ډېرو پښو
ګرځی. ۴۳ د دې په خوړلو باندې
خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ. ۴۴ زۀ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم او تاسو خپل ځانونه پاک او

مقدس ساتئ، ځکه چې زۀ مقدس
یم. ۴۵ زۀ مالِک خُدائ یم چا
چې تاسو د مِصر مُلک نه
راوویستلئ چې زۀ ستاسو خُدائ
پاک یم، تاسو خامخا مقدس
اوسئ، ځکه چې زۀ مقدس یم.
۴۶ نو دا د ځناورو او مارغانو په
حقله قانون دے، د هغه هر ژوندی
څیز په حقله چې په اوبو کښې

اوسیږی او چې په زمکه ګرځی.

۴۷ چې تاسو د پاک او ناپاک او د حلال او حرام په مینځ کښې فرق وکړئ.

د ماشوم د پیدا کېدو نه پس د ښځې پاکوالے

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
دا اصُول وښودل ۲ کوم چې د
بنی اِسرائیلو دپاره دی. د یو زوئ
پیدا کیدو نه پس ښځه تر اووۀ ورځو
پورې ناپاکه وی، هم هغه شان چې
څنګه د میاشتنیِ بیماریَ په دوران
کښې ناپاکه وی. ۳ په اتمه ورځ
به ماشوم سنت کړے شی. ۴ نو
ښځه دې دري دېرش ورځې نور هم

انتظار کوی، ترڅو چې هغه پاکه شی. نو په دې دوران کښې به هغه هیڅ پاک څیز له لاس نۀ ورورې او نۀ به مقدسې خیمې ته ورننوځی چې تر څو پورې هغه پاکه شوې نۀ وی. ۵ د یوې لور پیدا کیدو نه پس ښځه تر څوارلسو ورځو پورې هم هغه شان ناپاکه وی، چې څنګه د میاشتنۍ بیماریٔ په دوران

کښې ناپاکه وی. او د پوره پاکېدو
دپاره به هغه شپږ شپېتهٔ ورځې نور
هم انتظار کوی. ۶ چې کله د
هغې د ناپاکوالی وخت ختم شی نو
هغه پاکه شی، کهٔ د هغې زوئ یا
لور پیدا شوې وی، نو هغه به اِمام
ته د مالِک خُدائ د حضور
مقدسې خېمې خولې ته د یو کال
کهُورے د سوزېدونکې نذرانې دپاره

او یوه کونتره یا یوه ګوګوشتکه د ګناه د نذرانې دپاره راوړی. (۷) اِمام به د هغې نذرانه مالِک خُدائ ته پیش کړی او د هغې د ناپاکۍ د لرې کولو دپاره به کفاره ادا کړی او د وینې د بهیدو نه به هغه پاکه شی. دا هغه اصُول دی چې یوه ښځه به یې د هلک یا د جینۍ د پیدا کیدو نه پس ضرور کوی. (۸)

کۀ هغه ښځه یو کډُورے نۀ شی اخستلے، نو هغه به یوه د کُړکوړو جوړه یا د کونترو دوه بچی راوړی، یوه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی او بله د ګناه د نذرانې دپاره وی او اِمام به د هغې د ناپاکۍ لرې کولو دپاره کفاره ادا کړی او هغه به پاکه شی.

د څرمنې د بیماریو په حقله قانون

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل. ۲ کهٔ د چا په څرمن زخم وی یا پړسوب یا دانه وی چې د دې دا یره وی چې د دې نه به لکه د جذام بیماری جوړه شی، نو هغه به د

هارون د خاندان اِمام ته راوستلے
شی. ۳ اِمام به زخم وګوری او کۀ
په دې کښې وښتۀ سپین شوی وی
او زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب
ښکاریدو، نو دا د جذام بیماری ده
او اِمام به اِعلان وکړی چې دا کس
ناپاکه دے. ۴ خو کۀ زخم سپین
وی او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب
نۀ ښکاری او وښتۀ هم سپین شوی

نۀ وی، نو اِمام به هغه د اووۀ ورځو دپاره د نورو نه جدا وساتی. ۵

اِمام به په اوومه ورځ هغه بیا وګوری او کۀ د هغۀ په خیال کښې زخم هم هغه شان ښکاری او خور شوے نۀ وی، نو هغه به یې د نورو اووۀ ورځو دپاره جدا وساتی. ۶ اِمام به په اوومه ورځ هغه بیا وګوری او کۀ زخم اوچ شوے وی او خور شوے

نۀ وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې
دا کس پاک دے، دا بس صِرف
زخم دے. نو هغه کس دې خپلې
جامې ووینځی او هغه به پاک
شی. ۷ خو کۀ د اِمام د کتلو نه
پس زخم خوریږی او اِمام اِعلان
کړے وی چې دا پاک دے نو هغه
به خامخا د اِمام په مخکښې بیا
حاضریږی. ۸ اِمام به هغه بیا

وګوری او کۀ دا خور شوے وی، نو
اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاک
دے، دا د جذام بیماری ده. ۹
کۀ د چا د جذام بیماری وی، نو
اِمام له به راوستلے شی، ۱۰ اِمام به
دے وګوری. کۀ د هغۀ په څرمن
زخم سپین وی کوم چې وېښتۀ
سپینوی او د پیپ نه ډک وی، ۱۱
دا د جذام یوه بیماری ده چې د

ډېر وخت نه ده. اِمام به اِعلان
وکړی چې دا ناپاک دے، د هغۀ د
نورو نه د جدا کولو ضرورت نشته،
ځکه چې هغه په ښکاره ناپاکه
دے. (۱۲) کۀ د جذام بیماری
خوریږی او هغه کس یې د سر نه تر
پښو پورې پټ کړے وی، کوم
ځایونه چې اِمام ته ښکاری، (۱۳) نو
اِمام به هغه بیا وګوری. کۀ هغۀ ته

پته ولګی چې دا بیماری د هغۀ د
ټول وجود نه ختمه شوې ده، نو
هغه به اِعلان وکړی چې دا پاک
دے. کۀ دې بیماری سره د هغۀ
ټول وجود سپین شوے وی، نو هغه
پاک دے. ۱۴ خو چې د کوم
وخت نه کولاو زخم ښکاره شی،
نو هغه به ناپاک وی. ۱۵ کله چې
اِمام دا کولاو زخم وګوری، نو هغه

به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے.
د کولاو زخم مطلب دا دے چې
دا د جذام بیماری ده او هغه کس
ناپاک دے. ۱۶ خو چې کله زخم
روغ شی او بیا سپین شی، نو هغه
کس به اِمام له لاړ شی، ۱۷ هغه
به یې بیا وګوری. کۀ زخم سپین
شوے وی، نو هغه پاک دے او
اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک

دے. ۱۸ کۀ په یو کس دانه وی
چې روغه شوی وی ۱۹ او کۀ د
دې نه پس پېرسوب یا سور بخن یا
سپین بخن داغ راښکاره شی چرته
چې دانه وه، نو هغه به دا اِمام ته
وښائی. ۲۰ اِمام به هغه وګوری او
کۀ دانه د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه
ښکاری او وېښتۀ په کښې سپین
شوی وی، نو هغه به اِعلان وکړی

چې دا ناپاکه دے. دا د جذام
بیماری ده چې په دانه کښې شروع
شوې ده. ﴿۲۱﴾ خو کۀ اِمام دا
وګوری او پته ورته ولګی چې په دې
کښې وښښتۀ سپین شوی نۀ دی او
دا د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه نۀ
وی، خو چې دا اوچه شوې وی، نو
اِمام به هغه اووۀ ورځې د نورو نه
جدا کړی. ﴿۲۲﴾ کۀ داغ خور شی،

نو اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاکه دے، دا د بیماری یوه نښه ده. ﴿۲۳﴾ خو کۀ دا په خپل ځائ کښې ایسار شی او خور نۀ شی، نو دا د دانې نه پاتې شوې نښه ده او اِمام به اِعلان وکړی چې دا کس پاک دے. ﴿۲۴﴾ کۀ یو کس سوزېدلے وی، کۀ دا کچه غوښه سپینه یا سره بخنه سپینه شی، ﴿۲۵﴾

اِمام به هغه وګوری. کۀ په دانه
کښې وېښتۀ سپین شوی وی او دا
د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه
ښکاری، دا د جذام بیماری ده چې
د سوزېدو په وجه شروع شوې ده او
اِمام به اِعلان وکړی چې دا ناپاک
دے. ﴿۲۶﴾ خو کۀ په دې کښې
وېښتۀ سپین شوی نۀ وی او د
ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه نۀ وی،

خو چې اوچه شوې وی، نو اِمام به هغه تر اووۀ ورځو پورې د نورو نه جدا کړی. ۲۷ اِمام به هغه په اوومه ورځ بیا وګوری او کۀ دا خوریږی، نو دا د جذام بیماری ده او اِمام به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے.

۲۸ خو کۀ داغ په خپل ځائ ایسار شی او خور نۀ شی او اوچ شی، نو دا د جذام بیماری نۀ ده.

اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک دے، ځکه چې داسې تش د سوزېدلی ځائ نښه وی. (۲۹) کله چې د یو سړی یا ښځې په سر یا زنه باندې زخم وی، (۳۰) اِمام به دا وګوری. کۀ چرې د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب ښکاری او وېښتۀ په کښې زېړ بخن او نری ښکاری، نو دا د جذام بیماری ده او هغه به

اِعلان وکړی چې دا کس ناپاک دے. ﴿۳۱﴾ کۀ چرې اِمام هغه وګوری، کۀ زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نۀ ښکاری، خو تر اوسه پورې په کښې تور وېښتۀ نۀ وی نو هغه به دا د اووۀ ورځو دپاره د نورو نه جدا کړی. ﴿۳۲﴾ اِمام به په اوومه ورځ هغه زخم بیا وګوری او کۀ دا خور شوے نۀ وی او په دې کښې

زېړ بخن وېښتۀ نۀ وی او د
ګېرچاپېره څرمني نه ډُوب نۀ
ښکاری، ۳۳ نو هغه کس به د
زخم د ځائ نه بغېر نور سر کل
کړی. اِمام به يې بيا د نورو اووۀ
ورځو دپاره جدا کړی. ۳۴ په اوومه
ورځ به بيا اِمام هغه زخم وګوری او
کۀ دا خور شوے نۀ وی او د
ګېرچاپېره څرمني نه ډُوب نۀ

ښکاری، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. هغه کس به خپلې جامې وویني او هغه به پاک شی. (۳۵) خو چې کله هغه اِعلان وکړی چې دا پاک دے او د هغې نه پس زخم خور شی، (۳۶) اِمام به هغه بیا وګوری. کۀ زخم خور شوے وی، نو هغۀ ته ضرورت نشته چې زېړ بخن وېښتۀ وګوری،

هغه کس ښکاره ناپاک دے. ۳۷
خو کۀ د اِمام په خیال کښې زخم
خور شوے نۀ وی او تور وېښتۀ په
کښې شوی وی، نو زخم روغ
شوے دے او اِمام به اِعلان وکړی
چې هغه پاک دے. ۳۸ چې کله
د یو سړی یا ښځې په څرمن سپینې
دانې وی، ۳۹ اِمام به هغه کس
وګوری. کۀ داغونه اوچ او سپین

وی، نو دا بس صِرف یوه ګرمکه ده
چې په څرمن باندې راختلې ده،
هغه کس پاک دے. (۴۰-۴۱) کۀ د یو
سړی مخکښښنی یا وروستنی د سر
وېښتۀ غورزېدلی وی، نو د دې په
وجه هغه نۀ ناپاکه کیږی. (۴۲) خو
چې کوم ځائ ګنجرے وی کۀ په
هغې باندې سپین یا سور بخن
سپین زخم ښکاره شی، نو دا د

جذام بیماری ده. (۴۳) اِمام به هغه وګوری او کۀ زخم سور بخن سپین وی، (۴۴) نو اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاک دے، ځکه چې د هغۀ په سر باندې د جذام بیماری ده. (۴۵) د کوم کس چې د جذام بیماری وی نو هغه به خامخا شلیدلې جامې اغوندی، خپل وېښتۀ به ببر پرېږدی، خولۀ او پوزه دې پټه

کړی او چغې دې وهی، ”زۀ ناپاک یم، زۀ ناپاک یم.“ (۴۶) چې تر کومې پورې د هغۀ دا بیماری وی نو هغه به ناپاک وی او هغه به د خیمو نه بهر، د نورو نه لرې اوسیږی.

په جامو او څرمن کښې د ناپاکۍ قانون

۴۸-۴۷ چې کله په کپړو د وروستوالی پشم ولګی، کۀ هغه د وړۍ یا د کتان وی یا کۀ په څرمن باندې وی یا په داسې څۀ څیز

باندې هم وی چې د څرمنې نه
جوړ وی، [۴۹] کۀ دا پشم شین
بخن یا سور بخن وی، دا یو
خوړبدونکے پشم دے او دا به
خامخا اِمام ته ښودلے شی. [۵۰]
اِمام به یې وګوری او هغه څیز به تر
اووۀ ورځو پورې جدا کړی. [۵۱]
هغه به دا په اوومه ورځ بیا وګوری
او کۀ پشم پرې خور شوے وی، نو

هغه څیز ناپاک دے. ۵۲ اِمام به
دا وسوزوی، ځکه چې دا یو
خوړبدونکے پشم دے کوم چې به
خامخا په اور ختمولے شی. ۵۳
خو، کۀ هغه دا وګوری او اِمام ته
پته ولګی چې پشم په هغه څیز
باندې خور شوے نۀ دے، ۵۴ هغه
به حُکم وکړی چې دا دې ووینځلے
شی او د نورو اووۀ ورځو دپاره دې

جدا وساتی. ۵۵ بیا به هغه دا
وګوری او کۀ پشم خپل رنګ نۀ وی
بدل کړے او خور شوے هم نۀ
وی، دا بیا هم ناپاک دے، خرابتیا
کۀ د دې مخې ته وی یا شا ته وی
تاسو هغه څیز وسوزوئ. ۵۶ خو
چې بیا یې وګوری، چې پشم اوچ
شوے وی، نو هغه دې د هغه
کپړې یا څرمنې نه خرابه شوې

حِصه وشلوی. ۵۷ کۀ پشم بیا
راخرکند شی او خوریږی، نو د دې
مالِک به دا څیز وسوزوی. ۵۸ کۀ
هغه دا څیز ووینځی او داغونه ورک
شی، هغه به دا بیا ووینځی او دا به
پاک شی. ۵۹ نو دا قانون په کپړه
د پشم په حقله دے، کۀ هغه پشم
په وړۍ یا په لته وی، یا د لتې یا د
وړۍ په کپړه وی، یا د څرمنې جوړ

شوی څیز باندې وی، نو د دې په
بنیاد به فیصله کولے شی چې دا
پاک دی او کۀ ناپاک دی.

د څرمنې د بیمارو نه پس پاکوالے

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل ۲ دا اصُول د هغه کس د

پاکوالی دپاره دی چې د جذام د
بیماریٔ نه روغ شوے وی. چې په
کومه ورځ اِعلان وشی چې هغه
پاک دے، نو هغه به اِمام له بوتلے
شی، ۳ او اِمام به هغه د خیمو نه
بهر بوځی او وبه یې ګوری. کۀ هغه
کس روغ شوے وی، ۴ نو اِمام به
حُکم وکړی چې دوه حلال مارغان
دې د دِیار د لرګی د یوې ټُکړې

سره، یو د تک سور تار او د وښلنی
بوټی سره راوړلے شی. ۵ بیا به
اِمام حُکم وکړی چې یو مارغۀ دې
د خاورې لوښی دپاسه حلال کړے
شی چې د چینې تازه اوبۀ په کښې
وی. ۶ هغه به ژوندے مارغۀ د
دِیار د لرګی، د تک سور تار او د
وښلنی سره، د هغۀ مارغۀ په وینه
کښې ډُوب کړی کوم چې حلال

شوے وی. ۷ هغه به اووۀ ځله
هغه وینه په هغه سړی باندې
وشیندی کوم چې د جذام د بیماری
نه پاکولے شی او بیا به هغه اِعلان
وکړی چې دا کس پاک دے. هغه
به ژوندے مارغۀ آزاد کړی چې په
هوا کښې والوځی. ۸ هغه کس به
خپلې جامې ووینځی، ټول وښتۀ به
کل کړی او غسل به وکړی، نو

پاک به شی. بیا هغه خپمو ته تلے
شی، خو هغه به اووۀ ورځې د
خپلې خپمې نه بهر اوسیږی. ۹ په
اوومه ورځ به هغه بیا خپل سر،
ږیره، وروځې او د بدن نور ټول
وېښتۀ کل کړی، هغه به خپلې
جامې ووینځی او غسل به وکړی،
نو هغه به پاک شی. ۱۰ په اتمه
ورځ به هغه دوه کګډوری او یوه

کډوری چې د یو کال وی او هیڅ
عیب په کښې نۀ وی، درې کلو
اوړۀ چې د زیتُونو تېل ورسره کډه وی
او د لیتر درېمه حِصه د زیتُونو تېل
دې راوړی. ۱۱ اِمام به هغه کس او
دا نذرانې د مالِک خُدائ د حضور
مقدسې خیمې د دروازې خولې ته
یوسی. ۱۲ بیا به اِمام یو کډُورے او
د تېلو د لیتر درېمه حِصه یوسی او

دا به د ګناه د تاوان د نذرانې په
توګه پیش کړی. هغه به دا د اِمام
دپاره مالِک خُدائ ته د خاص
نذرانې په توګه پیش کړی. ۱۳ هغه
به ګډُورے په هغه مقدس ځائ
کښې حلال کړی چرته چې د ګناه
نذرانې او د سوزیدونکې نذرانې
دپاره ځناور حلالولے شی. دا ځکه
چې د ګناه د تاوان نذرانه، د ګناه

د نذرانې په شان د اِمام ده او ډېره
مقدسه ده. ۱۴ اِمام به د ګڼُورۍ
لږه وينه واخلی او د هغه کس د
ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغۀ
د ښی لاس په غټې ګوتې پورې او
د هغۀ د ښیِ پښې په غټې ګوتې
پورې دې ولګوی د کوم کس چې
اِعلان کیږی چې دا پاک دے. ۱۵
اِمام به د زيتُونو لږ تيل واخلی او د

خپل کس لاس په تلی کښې به يې
واچوی، ۱۶ د خپل ښی لاس ګوته
به په دې کښې ډُوبه کړی او لږ به
هلته د مالِک خُدائ په حضور
کښې اووۀ ځله وشيندی. ۱۷ هغه
به څۀ تېل چې د هغۀ د لاس په
تلی کښې دی او څۀ د ګډُوری
وينه واخلی او د هغه کس د ښی
غوږ په نرم ځائ پورې، د هغۀ د

ښی لاس په غټې ګوتې پورې او د
هغۀ د ښیِ پښې په غټې ګوتې
پورې ولګوی چې د کوم کس
اِعلان کیږی چې دا پاک دے. ۱۸
د هغۀ د لاس په تلی کښې چې
کوم پاتې شوی تېل دی هغه به د
دې کس په سر باندې ولګوی. نو
د هغۀ د پاکوالی کفاره به ادا کړی.
۱۹ بیا به اِمام د ګناه نذرانه پیش

کړی او د پاکوالی کفاره به ادا
کړی. د هغې نه پس، هغه به د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور
حلال کړی ۲۰ او دا به د غلې
نذرانې سره په قربان‌ګاه باندې پېش
کړی. نو اِمام به د پاکوالی کفاره
ادا کړی او هغه کس به پاک شی.
۲۱ کۀ هغه غریب وی او نور څۀ نۀ
شی اخستلے، نو د هغۀ د پاکوالی

د کفارې ادا کولو دپاره دې هغه یو ګډُورے د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه پیش کړی، دا به مالِک خُدائ ته د اِمام دپاره یوه خاص تُحفه وی. هغه به صِرف یو کلو اوړۀ چې د زیتُونو تیل ورسره ګډ وی، دا د غلې د نذرانې دپاره او د لیتر دریمه حِصه د زیتُونو تیل راوړی. (۲۲) هغه به دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې

هم راوړی، یوه د ګناه نذرانې دپاره او یوه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی. ۲۳ د هغۀ د پاکوالی په اتمه ورځ به هغه دا د مقدسې خېمې د دروازې په خولۀ کښې اِمامانو له راوړی. ۲۴ اِمام به ګډُورے او د زیتُونو تېل واخلی او مالِک خُدائ ته به یې د یوې خاص تُحفې په توګه د اِمام دپاره پېش کړی. ۲۵ هغه به

ګډُورے حلال کړی او د دې څۀ
وینه به واخلی او د هغه کس د ښی
غوږ په نرم ځائ پورې، د ښی لاس
په غټې ګوتې پورې او د هغۀ د ښیِ
پښې په غټې ګوتې پورې ولګوی.
(۲۶) اِمام به لږ تېل د خپل ګس لاس
په تلی کښې واچوی (۲۷) او د خپل
ښی لاس د یوې ګوتې سره به څۀ
تېل د مالِک خُدائ په حضور

کښې اووۀ ځله وشيندی. ۲۸ هغه به څۀ تېل هم په هغه ځايونو پورې ولګوی چې څنګه يې وينه لګولې وه، د هغۀ د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغۀ د ښی لاس په غټې ګوټې پورې، او د هغۀ د ښی پښې په غټې ګوټې پورې. ۲۹ د هغۀ په تلی کښې چې کوم پاتې شوی تېل دی هغه دې د هغه کس په سر

واچوی او داسې به د پاکوالی کفاره
ادا کړی. ۳۰ بیا به هغه یوه
ګوګوشتکه یا کونتره پیش کړی، ۳۱
دا به د ګناه د نذرانې په توګه او
هغه بله د غلې د نذرانې سره، د
سوزېدونکې نذرانې په توګه پیش
کړی. نو اِمام به د مالِک خُدائ په
حضور کښې د هغه کس د پاکوالی
کفاره ادا کړی. ۳۲ دا قانون د هغه

چا دپاره دے چې د جذام بیماری
لری خو د خپل پاکوالی دپاره عامې
نذرانې نۀ شی اخستلے.

په کورونو کښې د
وروستوالی پشم

۳۳ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او
هارون ته وفرمائیل ۳۴-۳۵ او د هغه

کورونو په حقله دا اصُول يې ورته
وښودل چې خوږدونکی پشم په
حقله وی. (دا اصُول د بنی اِسرائيلو
دپاره وُو چې کله هغوئ د کنعان
مُلک ته ننوتلی وے نو د هغې نه
پس به پرې عمل کېدلے، کوم
مُلک چې مالِک خُدائ هغوئ له
ورکولو چې خپل يې شی.) کهٔ چا
ته پته ولګی چې مالِک خُدائ د

هغۀ په کور پشم راوستے دے، نو هغه به خامخا ځی او د دې په حقله به اِمام ته وائی. ﴿۳۶﴾ نو چې کله اِمام پشم لیدلو له هلته ورځی نو هغه به حُکم وکړی چې هر څۀ دې د هغه کور نه بهر وویستلے شی، هسې نه چې د هغه کور ټول سامان ناپاکه اِعلان کړے شی. نو د دې نه وروسته دې اِمام کور ته

ورشی (۳۷) او پشم به وګوری. کۀ په
دې کښې شین بخن یا سور بخن
داغونه وی چې دېوال خرابوی، (۳۸)
اِمام به د هغه کور نه لاړ شی او
اووۀ ورځې به یې بند وساتی. (۳۹) په
اوومه ورځ به هغه واپس راشی او بیا
به یې وګوری. کۀ پشم خور شوے
وی، (۴۰) هغه به حُکم وکړی چې
هغه کانی دې لرې کړے شی چې

په کومو باندې پشم ښکاری او د
ښار نه بهر په یو ناپاک ځائ کښې
دې وغورزولے شی. (۴۱) بیا دې هغه
دننه ټول دېوالونه وتراشی او هغه
راغورزېدلې خاوره دې د ښار نه بهر
یو ناپاک ځائ ته یوړے شی. (۴۲)
چې کوم کانې لرې کړے شوی
وی نو د هغې په ځائ دې نور
استعمال کړے شی او دېوالونه دې

په نوې خته باندې لېو کړے شی.
(۴۳) د کاهو د لرې کولو او دېوالونو د
تراشلو او لېولو نه پس کۀ بیا په هغه
کور کښې پشم راښکاره شی، (۴۴)
نو اِمام به لاړ شی او وبه یې
ګوری. کۀ پشم خور شوے وی، نو
کور ناپاک دے. (۴۵) هغه کور دې
خامخا وران کړے شی او د دې
کانی، لرګی او د دې ټولې خاورې

دې د ښار نه بهر یو ناپاک ځائ ته
یوړے شی. ۴۶ هر څوک چې هغه
کور ته دننه لاړ شی کله چې هغه
تاله وی نو هغه به تر ماښامه پورې
ناپاک وی. ۴۷ هر څوک چې په
دې کور کښې څملی یا په کښې
خوراک وکړی نو خامخا به خپلې
جامې وینځی. ۴۸ کۀ کله اِمام د
دې کتلو له راشی او د کور د بیا

لپولو نه پس پشم راخرکند شوے نۀ
وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې
کور پاک دے، ځکه چې پشم
ورک شوے دے. ۴۹ د کور د
پاکولو دپاره، هغه به دوه مارغان، د
دِیار لرګے، یو تک سور تار او د
وېلنی یوه څانګه واخلی. ۵۰ هغه
به یو مارغۀ د ختې یو لوښی دپاسه
حلال کړی چې د چینې تازه اوبۀ

په کښې وی. ۵۱ بیا به هغه د دِیار
لرګے، د وېلنی څانګه، تک سور
تار او هغه ژوندے مارغۀ واخلی او
دا به د هغه حلال شوی مارغۀ په
وینه کښې او په تازه اوبو کښې
ډُوب کړی. او دا وینه او اوبۀ دې
په کور باندې اووۀ ځله وشیندی.
۵۲ نو هغه به دا کور د مارغۀ د
وینې په ذریعه، د تازه اوبو او ژوندی

مارغۀ، د دِیار لرګی، د وېلنی او د سور تار سره پاک کړی. ۵۳ بیا به هغه ژوندے مارغۀ آزاد کړی چې د ښار نه بهر په هوا کښې والوځی. نو داسې هغه به د کور د پاکوالی دپاره کفاره ادا کړی او دا به پاک شی.

۵۴ دا قانون د جذام بیماریٔ او خارښت په حقله دے، ۵۵-۵۶ د زخمونو، پړسوب، یا دانو، او یا په

جامو یا کورونو کښې د پشم په
حقله دے. ۵۷ کۀ یو څیز پاک یا
ناپاک وی نو په دې قانون به فیصله
کولے شی.

د بدن ناپاکوالے

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او
هارون ته دا اصُول وښودل ۲ کوم

چې د بنی اِسرائیلو دپاره دی. کۀ د
سړی د ذکر نه څۀ اوبۀ ووځی، نو
هغه اوبۀ ناپاکې دی، ۳ کۀ د
هغۀ د ذکر نه اوبۀ روانې وی یا بند
وی نو هغه ناپاک وی. ۴ چې په
کومه بستره هغه څملاستلے وی یا
په بل څۀ باندې ناست وی نو هغه
به هم ناپاک وی. ۵ هر څوک
چې د هغۀ بسترې له لاس ورورې

۶ یا په هر څۀ باندې کښېنی په
کوم باندې چې هغه سړے ناست
وی نو هغه به جامې ووینځی او
غسل به وکړی او تر ماښامه پورې به
ناپاک وی. ۷ کۀ څوک هغه
سړی له لاس ورورې چې د کوم نه
اوبۀ ځی نو هغه به خامخا خپلې
جامې ووینځی او غسل به وکړی او
تر ماښامه پورې به ناپاکه وی. ۸

چې د کوم سړی د ذکر نه اوبۀ
ځی کۀ هغه په یو پاک کس
توکانې اوتُوکی، نو هغه کس به
خامخا جامې ووینځی او غسل به
وکړی او تر مابنامه پورې به ناپاک
وی. ۹ په کوم زین چې هغه
سړے کښېنی چې د کوم سړی د
ذکر نه چې اوبۀ ځی نو هغه زین به
ناپاک وی. ۱۰ هر څوک چې هر

هغه څيز له ګوتې وروړی چې په
کوم باندې هغه سړے ناست وی نو
هغه به تر مابنامه پورې ناپاک وی.
کۀ څوک هر هغه څيز يوسی چې
په کوم باندې هغه سړے ناست وی
نو هغه به خامخا خپلې جامې
ووينځی او غسل به وکړی او تر
مابنامه پورې به ناپاک وی. ۱۱ د
کوم سړی د ذکر نه چې اوبۀ ځی

کۀ هغۀ خپل لاسونه نۀ وی وینځلی
او چا له ځوتې وروړی، نو هغه کس
به خامخا خپلې جامې ووینځی او
غسل به وکړی، خو هغه به تر
مابنامه پورې ناپاک وی. ۱۲ هغه
سړے کۀ د ختو لوښی له لاس
وروړی نو دا به ماتولے شی او کۀ د
لرګی لوښی له لاس وروړی نو
خامخا به وینځلے شی. ۱۳ د کوم

سړی چې د ذکر نه اوبۀ ځی او
هغه روغ شی نو د هغې نه پس،
هغه به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار
کوی او بیا به خپلې جامې ووینځی
او د چینې په تازه اوبو کښې به
غسل وکړی او هغه به پاک شی.
۱۴ په اتمه ورځ به هغه دوه
ګوګوشتکې یا دوه کونترې د مالِک
خُدائ د حضور مقدسې خیمې د

دروازې خولې ته یوسی او اِمام له به
یې ورکړی. ۱۵ او اِمام به د دې نه
یوه د ګناه د نذرانې په توګه او بله د
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش
کړی، چې د هغه سړی د پاکوالی
کفاره ادا کړی. ۱۶ کله چې د یو
سړی نه منی ووځی، نو هغه به
خامخا خپل تول بدن ووینځی او
هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی.

۱۷ هر څیز چې د کپړې یا څرمنې
نه جوړ وی او منی ورباندې پربوځی
نو خامخا به وینځلے شی او تر
مابنامه پورې به ناپاک وی. ۱۸ د
سړی او ښځې د کوروالی کولو نه
پس به خامخا دواړه غسل کوی او
هغوئ به تر مابنامه پورې ناپاک
وی. ۱۹ چې کله د یوې ښځې
میاشتنۍ بیماری وی، نو هغه به اووۀ

ورځې ناپاکه وی. هر څوک چې هغې له لاس وروړی نو هغه به تر مانښامه پورې ناپاک وی. (۲۰) د میاشتنیِ بیماریَ په دوران کښې چې هغه په هر څیز باندې کښېنی یا څملی نو دا به ناپاک وی. (۲۱-۲۳)

هر څوک چې د هغې بسترې یا هر هغه څیز له لاس وروړی چې په کوم باندې هغه ناسته وی نو هغه به

خامخا خپلې جامې ووینځی او غسل به وکړی او تر مابنامه پورې به ناپاک وی. (۲۴) کۀ یو سړے د هغې سره په داسې وخت کښې څملی چې میاشتنۍ بیماری یې وی، نو هغه د هغې د ناپاکۍ په وجه ناپاک دے او اووۀ ورځې به ناپاک وی او هغه بستره هم ناپاکه ده په کومه باندې چې هغه څملی.

۲۵ کۀ د یوې ښځې د میاشتنۍ
بیماریۍ نه بغېر هم د ډېرو ورځو
پورې وینه بهیږی یا د میاشتنۍ
بیماریۍ د ورځو نه اخوا هم د هغې
نه وینه جاری وی، نو تر کومې
پورې چې تړې نه وینه بهیږی هغه
ناپاکه ده، لکه چې څنګه د
میاشتنۍ بیماریۍ په وخت کښې
وی. ۲۶ په دې دوران کښې چې

هغه په کومه بستره څملی او په څۀ
څیز باندې کښېنی نو دا ناپاک
دی. ۲۷ هر څوک چې دې څیزونو
له لاس وروړی نو هغه ناپاک دے
او خامخا به خپلې جامې ووینځی
او غسل به وکړی، هغه به تر
ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۸ چې د
هغې نه وینه بهېدل بند شی نو هغه
به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار کوی او

بیا به هغه پاکه شی. ۲۹ په اتمه
ورځ به هغه دوه کوګوشتکي یا دوه
کونتري د مالِک خُدائ د مقدسي
خیمي د دروازي په خولۀ کښي اِمام
له یوسی. ۳۰ اِمام به د دي نه یوه
د ګناه د نذراني په توګه او بله د
سوزیدونکي نذراني په توګه پیش
کړی، نو د هغي دپاره به د پاکوالی
کفاره ادا کړی. ۳۱ مالِک خُدائ

موسیٰ ته وفرمائیل چې بنی اِسرائیلو
له خبردارے ورکړه چې څوک ناپاک
وی هغه به لرې اوسیږی، نو د
مالِک خُدائ د حضور مقدسې
خیمې بې‌عزتی به نۀ کیږی، کومه
چې د خیمو په مینځ کښې ده. کۀ
هغوئ بې‌عزتی وکړه، نو مړۀ به
شی. ۳۲ دا اصُول د هغه سړی په
حقله دی چې د ذکر نه یې اوبۀ یا

منی ځی، ۳۳ دا د داسې ښځې په
حقله دی چې د هغې میاشتنۍ
بیماری وی، یا د یو سړی په حقله
چې د یوې ښځې سره ځملی کومه
چې ناپاکه وی.

د معافۍ لویه ورځ

۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته د

هارون د دوو زامنو د مرګ نه پس
وفرمائيل چې کله هغوئ مالِک
خُدائ ته هغه اور پيش کړو کوم
چې خُدائ پاک ته قبول نۀ وو.
۲ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”خپل
ورور هارون ته ووايه چې هغه به
صِرف په مناسب وخت د پردې شا
ته زيات مقدس ځائ ته ننوځی،
ځکه چې زۀ به هلته په وريځ کښې

د لوظ صندوق د کفارې تخت
دپاسه راښکاره کېږم. کۀ هغۀ
نافرمانی وکړه، نو هغه به ووژلے
شی. ۳ هغه زیات مقدس ځائ
ته د هغې نه پس داخلېدلے شی
چې یو سخے د ګناه د نذرانې
دپاره او یو ګډ د سوزېدونکې
نذرانې دپاره راولی.“ ۴ بیا مالِک
خُدائ دا اصُول وښودل. زیات

مقدس ځائ ته ننوتلو نه مخکښې
دې هارون خامخا غسل وکړی او د
اِمامانو لِباس دې واغوندی، د کتان
چُوغه او جانګی، پټی او پټکے.
۵ د بنی اِسرائیلو قوم به هارون له
د ګناه د نذرانې دپاره دوه چپلی او
یو ګډ د سوزېدونکې نذرانې دپاره
ورکړی. ۶ هغه به یو غوَیے د
نذرانې په توګه پیش کړی چې د

هغۀ د خپلې ګناه او د هغۀ د
خاندان کفاره ادا شی. ۷ بیا به
هغه دوه چپلی د مالِک خُدائ د
مقدسې خیمې د دروازې خولې ته
بوځی. ۸ هلته به هغه پچه
واچوی، دوه تیږې به راواخلی، په
یوه باندې به "مالِک خُدائ دپاره"
نښه واچوی او په بله به "عزازیل
دپاره" نښه واچوی. ۹ هارون به

هغه چېلے حلال کړی چې د
مالِک خُدائ دپاره د پچې په ذریعه
خوښ کړے شوے وی او د ګناه د
نذرانې په توګه به یې پیش کړی.
۱۰ چې کوم چېلے د عزازیل دپاره
خوښ کړے شوے وی هغه به
مالِک خُدائ ته ژوندے پیش کیږی
او په بیابان کښې به عزازیل ته
وشړلے شی، چې د خلقو د ګناه

کفاره ادا شی. ۱۱ چې کله هارون
غوَیے د خپلې ګناه او د خپل
خاندان د ګناه دپاره د نذرانې په
توګه قربانی کړی، ۱۲ هغه به دوه
موټی ښه خوشبوئی او د قربان ګاه نه
یو مجمر د بلو سکارو واخلی او
زیات مقدس ځائ ته به یې دننه
راوړی. ۱۳ هغه به هلته د مالِک
خُدائ په حضور کښې خوشبوئی په

اور باندې واچوی او د خوشبویۍ
لوګۍ به د لوظ صندوق د کفارې
تخت پټ کړی نو هغه به دا ونۀ
ګوری او مړ به نۀ شی. (۱۴) هغه به
د غوَیی لږه وینه واخلی او د خپلې
ګوتې سره به یې د صندوق د
کفارې تخت نمرخاتۀ طرف ته
وشیندی او بیا به لږه د لوظ صندوق
د کفارې تخت په مخکښې اووۀ

ځله وشیندی. ۱۵ د هغې نه پس،
هغه به چېرته د خلقو دپاره د ګناه
د نذرانې په توګه حلال کړی، وینه
به یې زیات مقدس ځای ته راوړی،
د صندوق د کفارې په تخت او په
مخکښې به یې وشیندی، هم هغه
شان چې څنګه یې د غوَیی د وینې
سره کړی وُو. ۱۶ نو په دې کولو
سره به هغه د زیات مقدس ځای د

پاکوالی کفاره ادا کړی چې د بنی
اِسرائیلو د ناپاکۍ او د ټولو ګناهونو
نه پاک شی. هغه به د مقدسې
خېمې دپاره خامخا داسې وکړی،
ځکه چې هغه د کېمپ په مینځ
کښې ولاړه ده، کوم ځائ چې
ناپاک دے. ۱۷ د هارون د پاکوالی
کفاره ادا کولو دپاره زیات مقدس
ځائ ته ننوتلو نه واخله د هغۀ د

بهر راوتلو پوري، هلته به په خپمه
کښې هيڅ څوک نۀ وی. چې په
کوم وخت هغه د ځان، د خپل
خاندان او د ټول قوم دپاره کفاره ادا
کوی، ۱۸ بيا به هغه خامخا د
سوزېدونکي نذرانو دپاره بهر
قربان‌ګاه ته لاړ شی او پاکه به يې
کړی. هغه به لږه د غوَيی وينه او لږه
د چپلی وينه واخلی او د قربان‌ګاه

په ټولو ښکرونو پورې دې ولګوی.
۱۹ هغه دې د خپلې ګوتې سره لږه وینه اووۀ ځله په قربان ګاه باندې وشیندی. نو دا به د بنی اِسرائیلو د ګناهونو نه پاکه کړی او مقدسه به یې کړی.

د ګناهونو د کفارې چپلے

۲۰ چې کله هارون د زیات مقدس ځائ، د مالِک خُدائ د حضور د ټولې مقدسې خیمې او د قربان ګاه د پاکوالی کفاره ادا کول ختم کړی، نو هغه به مالِک خُدائ ته هغه ژوندے چپلے پیش کړی

چې د عزازیل دپاره خوښ شوے
وو. ۲۱ خپل دواړه لاسونه به د
چپلی په سر کېږدی او د ټولو بدو
عملونو، ګناهونو او بنی اِسرائیلو د
سرکشو اِقرار به وکړی او دا به د
چپلی په سر واچوی. بیا به یو مقرر
شوے سړے دا چپلے بیابان ته
بوځی. ۲۲ چپلے به د ځان سره د
هغوئ ټول ګناهونه په بیابان کښې

يوې غېرابادې علاقې ته يوسی. ۲۳
نو بيا به هارون مقدسې خيمې ته
ننوځی، زيات مقدس ځائ ته د
ننوتلو نه مخکښې هغۀ چې کوم د
اِمامانو د کتان لِباس اغوستے وو نو
هغه به وباسی او هلته به يې
پرېږدی. ۲۴ هغه به په يو مقدس
ځائ کښې غسل وکړی او خپلې
جامې به واغوندی. د هغې نه پس،

هغه به بهر لاړ شی او د خپلو
ګناهونو او د خلقو ګناهونو لرې
کولو کفارې دپاره به سوزېدونکې
نذرانه پیش کړی. ۲۵ د ځناور وازګه
به په قربان ګاه باندې وسوزوی چې
د ګناه د نذرانې دپاره ده. ۲۶ کوم
سړی چې دا چېلے په بیابان کښې
عزازیل له بوتلے وی نو کېمپ ته
واپس راتلو نه مخکښې هغه به

خپلې جامې ووینځی او غسل به
وکړی. ۲۷ کوم غوَیے او چپلے چې
د ګناه د نذرانې دپاره استعمال
شوی وُو چې وینه یې د ګناه د
کفارې ادا کولو دپاره زیات مقدس
ځائ ته راوړلے شوې وه، دا به د
کیمپ نه بهر وړلے شی او سوزولے
به شی. څرمن، غوښه او کولمې
هر څۀ به سوزولے شی. ۲۸ څوک

چې دا وسوزوی نو کېمپ ته واپس
راتلو نه مخکښې هغه به خپلې
جامې ووینځی او غسل به وکړی.

د کفارې ورځ لمانځل

(۲۹) دا اصُول به د همېشه دپاره
وی. د اوومې میاشتې په لسمه ورځ

اِسرائیلیان او د هغوئ سره مهاجر
خلق به خامخا روژه نیسی او هیڅ
کار به نۀ کوی. ۳۰ په هغه ورځ به
د هغوئ د ټولو ګناهونو نه د
پاکوالی کفاره ادا شی او هغوئ به
پاک شی. ۳۱ چې په کومه ورځ
باندې هغوئ روژه نیسی او کار نۀ
کوی نو هغه به یوه ډېره مقدسه ورځ
وی. دا اصُول به د همېشه دپاره

وی. (۳۲) کوم مشر اِمام چې د پلار په ځائ مقرر شوے وی، هغه به د پاکوالی کفاره ادا کړی. هغه به د اِمامانو د کتان لِباس واغوندی (۳۳) او د زیات مقدس ځائ، د مالِک خُدائ د حضور ټولې مقدسې خیمې، قربان‌ګاه، د اِمامانو او د ټول قوم د پاکوالی کفاره به ادا کړی. (۳۴) دا اصُول به د همیشه

دپاره وی. په کال کښې یو ځل به
خامخا د اِسرائیلو د ټولې ګناه نه د
پاکوالی دپاره کفاره ادا کیږی. نو
موسیٰ هم هغه شان وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
وو.

د وينې خوړل حرام دی

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
حُکم وکړو چې ۲ هارون د هغۀ
زامنو او ټولو اِسرائیلو ته دا اصُول
وښائی. ۳-۴ کۀ یو اِسرائیلے کس یو
غوَیے، یو کډُورے، یا یو چېلی
مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د

مالِک خُدائ د حضور مقدسې
خېمې د دروازې خولې نه بغېر په
هر ځائ کښې حلال کړی نو هغۀ
به قانون مات کړے وی. هغۀ وینه
توئ کړې ده او هغه به نور د
خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی
ګنلے. ۵ د دې حُکم مطلب دا
دے چې اِسرائیلو کوم ځناور په
کولاو مېدان کښې حلالول نو

هغوئ به هغه مالِک خُدائ ته
راولی. هغوئ به دا د مقدسي
خیمي د دروازي په خولهٔ کښي اِمام
له راولی او د سلامتیِ د نذرانو په
توګه به يې حلالوی. ۶ اِمام به
هغه وینه د مقدسي خیمي د
دروازي په خولهٔ کښي د قربان ګاه په
طرفونو باندي وشیندی او د
خوشبوئی جوړبدو دپاره دي وازګه

وسوزوی، په مالِک خُدائ باندې دا
خوشبو ښۀ لګی. ۷ اِسرائیلیان دې
د مالِک خُدائ سره نوره بې‌وفائی نۀ
کوی چې خپل ځناور د چپلو په
شان ښکاربدونکو پیریانو ته قربانی
کړی. اِسرائیل به په راتلونکی ټولو
وختونو کښې دا اصُول خامخا
منی. ۸ یو اِسرائیلے یا د پردی
مُلک هر یو کس چې د هغوئ سره

اوسیږی چې هغه یوه سوزېدونکې
نذرانه یا بله څهٔ قربانی پیش کوی
۹ او د مقدسې خیمې د دروازې
خولې ته یې مالِک خُدائ ته د
پیش کولو دپاره رانهٔ وړی نو هغه
کس به نور د خُدائ پاک د خلقو
نه نهٔ شی ګڼلے. ۱۰ هر یو
اِسرائیلے یا د بل مُلک کس چې د
هغوئ سره اوسیږی کهٔ هغه غوښه

خوری چې وینه لا په کښې وی، نو
مالِک خُدائ به د هغهٔ خِلاف شی
او هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ
شی ګڼلے. ۱۱ د هر ژوندی څیز
ژوند په وینه کښې دے او دا ځکه
مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې
تولہ وینه به په قربان ګاه توئ کړے
شی چې د خلقو د ګناه کفاره ادا
شی، دا وینه ده چې د ګناهونو

کفاره ادا کوی. ۱۲ دا ځکه مالِک
خُدائ بنی اِسرائیلو ته فرمائیلی دی
چې نۀ به هغوئ او نۀ به د هغوئ
سره مهاجر هغه غوښه خوری چې
وینه لا په کښې وی. ۱۳ هر یو
اِسرائیلے یا د پردی مُلک کس چې
د هغوئ سره اوسیږی کۀ د یو ځناور
یا مارغۀ ښکار وکړی کوم چې
حلال وی، نو هغه به خامخا د دې

وینه په زمکه توئ کړی او په خاوره
به یې پټه کړی. ۱۴ د هر ژوندی
څیز ژوند په وینه کښې دے، نو دا
ځکه مالِک خُدائ اِسرائیلو ته
فرمائیلی دی چې هغوئ به هغه
غوښه نۀ خوری چې وینه لا په
کښې وی خو کۀ چا وخوړله نو
هغه به نور د هغۀ د خلقو نه نۀ شی
ګڼلے. ۱۵ هر څوک، کۀ هغه

اِسرائیلے وی یا د پردی مُلک کس،
کۀ هغۀ د یو داسې ځناور غوښه
وخوړله چې هغه په خپل مرګ مړ
وی یا ځنګلی ځناورو وژلے وی نو
هغه به خامخا خپلې جامې
ووینځی، غسل به وکړی او تر
ماښامه پورې به هغه ناپاک وی خو
بیا به پاک شی. ۱۶ کۀ هغۀ داسې
ونۀ کړل، نو هغۀ ته به د خپلو بدو

سزا مِلاو شی.

ناروا جنسی تعلقات

۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ۲ ”بنی اِسرائیلو ته ووایه
چې، زهٔ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک یم. ۳ تاسو هغه شان
کارونه مهٔ کوئ څنګه چې د مِصر

د مُلک خلقو کول، چرته چې تاسو
اوسېدلئ او تاسو هغه شان کار هم
مۀ کوئ څنګه چې د کنعان خلق
يې کوی، چرته چې زۀ تاسو بوځم.
۴ تاسو به زما حُکمونه منئ او زما
په قانون به عمل کوئ. زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. ۵
تاسو زما په شريعت او حُکمونو
عمل کوئ، هر څوک چې پرې

عمل کوی نو هغوئ به د دې په
سبب پائی. زۀ مالِک خُدائ یم.
۶ هیڅ څوک دې د خپلوانو سره
زنا نۀ کوی. زۀ مالِک خُدائ یم.
۷ د خپلې مور سره زنا کولو په
وجه د خپل پلار سپکاوے مۀ
کوئ، هغه ستاسو مور ده. د خپلې
مور سره به هیڅکله داسې غلط کار
نۀ کوئ. ۸ د خپل پلار د نورو

ښځو سره زنا مۀ کوئ، دا ستاسو د
پلار سپکاوے دے. ۹ د خپلې
سکه یا ناسکه خور سره زنا مۀ
کوئ، کۀ هغه ستاسو په کور کښې
لویه شوې وی یا په بل ځائ کښې.
۱۰ د خپلې نمسۍ سره زنا مۀ
کوئ، د هغې سپکاوے ستاسو
خپل سپکاوے دے. ۱۱ د خپلې
ناسکه خور سره زنا مۀ کوئ، ځکه

چې هغه ستاسو خور ده. ۱۲-۱۳ د
خپلې ترور سره زنا مۀ کوئ، ځکه
چې هغه ستاسو د پلار یا د مور
وینه ده. ۱۴ د خپل ترۀ د ښځې
سره د زنا کولو په وجه د هغۀ
سپکاوے مۀ کوئ، ځکه چې هغه
ستاسو د ترۀ ښځه ده. ۱۵ د خپلې
اِنږور سره زنا مۀ کوئ، هغه ستاسو
د زوئ ښځه ده. ۱۶ د خپلې

ورنداري سره زنا مۀ کوئ، دا ستاسو
د خپل ورور سپکاوے دے. ۱۷

چې تاسو د يوې ښځې سره
څملئ نو د هغې د لور يا د هغې د
نمسۍ سره هم زنا مۀ کوئ، ځکه
چې هغوئ ستاسو خپلوانې دی، دا
به يو بد عمل وی. ۱۸ د خپلې
ښينې سره وادۀ مۀ کوئ چې کله د
هغې خور يعنې ستاسو ښځه ژوندۍ

وی. ۱۹ چې کله د یوې ښځې
میاشتنۍ بیماری وی نو د هغې سره
مۀ څملئ ځکه چې هغه ناپاکه
وی. ۲۰ د بل سړی د ښځې سره
مۀ څملئ، د هغې په وجه به تاسو
ناپاک شئ. ۲۱ د خپل اولاد یو
کس هم د مولک بُت دپاره مۀ
ورکوئ چې د هغۀ په عبادت کښې
استعمال شی ځکه چې په داسې

کولو سره د خپل خُدائ پاک د نوم
سپکاوے کوئ. زهٔ مالِک خُدائ
یم. ۲۲ یو نر دې هم د بل نر کس
سره جنسی تعلقات نهٔ ساتی، دا یو
بد عمل دے. ۲۳ یو نر دې د یو
ځناور سره زنا کولو په وجه خپل
ځان نهٔ ناپاک کوی، یا یوه ښځه
دې د یو ځناور سره د زنا کولو
کوشش نهٔ کوی، دا یو ګنده عمل

دے. ۲۴ د دې عملونو په وجه
خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ، ځکه
چې غېرو قومونو داسې خپل ځانونه
ناپاک کړل، هغه غېرقومونه چې
مالِک خُدائ به يې ستاسو نه
مخکښې وشړی. ۲۵ د هغوئ
عملونو هغه مُلک ناپاک کړو او
مالِک خُدائ هغه مُلک له سزا
ورکړه چې خپل اوسېدونکی وشړی.

۲۶-۲۷ هغوئ دا ټول حرام کارونه
وکړل او هغه مُلک يې ناپاک کړو،
خو چې تاسو داسې ونۀ کړئ. کۀ
هغه اِسرائيلړے وی يا د پردی مُلک
کس چې ستاسو سره اوسيږی، نو
تاسو ټول به د مالِک خُدائ په
قانون او حُکمونو عمل کوئ، ۲۸
نو هغه مُلک به تاسو نۀ شړی،
لکه چې څنګه يې غېرقومونه وشړل

کوم چې ستاسو نه مخکښې هلته
اوسېدل. ۲۹ تاسو ته پته ده چې
هر څوک دا حرام کارونه وکړي نو
هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو
نه نۀ شی ګڼلے.“ ۳۰ او مالِک
خُدائ وفرمائیل، ”زۀ چې کوم
حُکمونه درکړم په هغې عمل کوئ
او د هغه خلقو په رِواجونو پسې مۀ
ځئ کوم چې ستاسو نه مخکښې

په هغه مُلک کښې اوسېدل، او د هغه غلطو کارونو کولو په وجه خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.“

اخلاقی او مذهبی قانون

۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته

وفرمائيل چې، ۲ "د اِسرائيلو قوم
ته ووايه، مقدس اوسئ، ځکه چې
زهٔ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ
پاک مقدس يم. ۳ ستاسو هر يو
کس دې د خپل مور او پلار عزت
کوی او د سبت ورځ مانځئ، چې
څنګه ما حُکم درکړے دے. زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
يم. ۴ زما نه مهٔ اوړئ او د بُتانو

عبادت مۀ کوئ، مجسمې مۀ
جوړَوئ او مۀ يې عبادت کوئ. زۀ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
يم. ۵ کله چې تاسو د سلامتئ
نذرانې دپاره يو ځناور حلالوئ، ما
چې کوم اصُول درته ښودلی دی د
هغې خيال ساتئ او زۀ به هغه
نذرانه قبلوم. ۶ چې په کومه ورځ
ځناور حلال شی غوښه به يې هم

په هغه ورځ یا ورپسې ورځ باندې
خوړلے شی. څۀ غوښه چې د
دریمې ورځې پورې پاتې وی نو هغه
به خامخا سوزولے شی، ۷ ځکه
چې دا ناپاکه ده او کۀ څوک دا
وخوری، نو زۀ به هغه نذرانه قبوله نۀ
کړم. ۸ هر څوک چې دا وخوری
نو ګناه به د هغۀ په غاړه وی ځکه
چې د هغه څۀ سپکاوے یې کړے

دے چې مالِک خُدائ، ته وقف
وُو، نو هغه به نور زما د خلقو نۀ
شی ګڼلے. ۹ کله چې تاسو د
خپلو پټو فصل ربېئ، نو فصل د پټو
تر غاړو پورې مۀ ربېئ او چې کوم
وَرې د لَو نه پاتې وی نو د هغې
ربېلو له واپس مۀ ورځئ. ۱۰ خپلو
د انګورو باغونو ته واپس مۀ ورځئ
چې هغه انګور راټول کړئ کوم چې

پاتې شوی وی یا غورزېدلی وی، دا
غریبانانو او مسافرو ته پرېږدئ. زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم. ۱۱ غلا مهٔ کوئ، دروغ مهٔ
وایئ او یو بل مهٔ دوکه کوئ. ۱۲
زما په نوم د دروغو قسم مهٔ خورئ
چې ستاسو د دې د پوره کولو اراده
نهٔ وی، دا به زما د نوم سپکاوے
وی. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ

پاک یم. ۱۳ خپل ګاونډی مۀ
دوکه کوئ او د هغۀ نه غلا مۀ
کوئ. د یو مزدور مزدوری تر سحره
پورې مۀ ایساروئ. ۱۴ یو کُوڼ
کس ته ښېرې مۀ کوئ او د یو ړوند
په مخکښې داسې څۀ څیز مۀ ږدئ
چې په هغې باندې تیندک وخوری.
زما نه یرېږئ، زۀ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک یم. ۱۵ د

عدالت په فیصلو کښې د
بې‌اِنصافۍ نه کار مۀ اخلئ، چې د
یو غریب طرفداری وکړئ یا د مالدار
کس نه یربړئ، د خپل ګاونډی سره
اِنصاف کوئ. ۱۶ د هیچا په حقله
دروغ مۀ خوروئ او کله چې د چا
د ژوند مقدمه وی، کۀ هغه ستاسو
د ګواهۍ په وجه بچ کیدے شی نو
ګواهی ورکړئ. زۀ مالِک خُدائ یم.

۱۷ د نورو خِلاف په زړۀ کښې
کینه مۀ ساتئ، د هغوئ سره خپل
اختلافات ختم کړئ، نو چې د
هغوئ په وجه ګناهګار نۀ شئ. ۱۸
د هیچا نه بدل مۀ اخلئ یا د چا
سره په زړۀ کښې کینه مۀ ساتئ، د
خپل ګاونډی سره د خپل ځان په
شان مینه ساتئ. زۀ مالِک خُدائ
یم. ۱۹ زما په حُکمونو عمل کوئ.

مختلف قِسمه ځناور مۀ پرېږدئ
چې یو بل مال کړی. په یو پټی
کښې دوه قِسمه تخم مۀ کَرئ. د
دوه قِسمه تار نه جوړې شوې جامې
مۀ اغوندئ. ۲۰ کۀ یوه وینځه د یو
سړی منلے شوی دویمه ښځه وی
خو چې لا اخستے شوې نۀ وی
چې آزاده شی، نو کۀ یو بل سړے
د هغې سره څملی، هغوئ له به

سزا ورکولے شی خو وژلے به نۀ
شی، ځکه چې هغه یوه وینځه
وی. ۲۱ هغه سړے به د مالِک
خُدائ د مقدسې خیمې د دروازې
خولې ته د ګناه د تاوان د نذرانې په
توګه یو ګډ راولی، ۲۲ او اِمام به د
دې سره د پاکوالی کفاره ادا کړی
چې د هغه سړی ګناه لرې شی او
خُدائ پاک به هغه معاف کړی.

۲۳ کله چې تاسو د کنعان مُلک ته
ورننوځئ او د مېوې هر قِسم ونه هم
وکَرئ، نو داسې وګڼئ چې هغه
مېوه د درېو کالو پورې ناپاکه ده. په
دې دوران کښې به تاسو هغه نۀ
خورئ. ۲۴ په څلورم کال به ټولې
مېوې ما یعنې مالِک خُدائ ته په
شکرانه کښې وقف کړئ. ۲۵ خو
په پینځم کال هغه مېوې خورے

شئ. کۀ تاسو دا هر څۀ وکړل، نو
ستاسو ونې به زیاتې میوې ونیسی.
زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم. ۲۶ داسې غوښه مۀ خورئ چې
وینه لا په کښې وی. فال مۀ کورئ
او کوډې مۀ کوئ. ۲۷ د خپل سر
ګېرچاپېره لاندې وښتۀ مۀ کلوئ او
ږیره مۀ لنډوئ. ۲۸ د مړی په غم
کښې خپل بدن مۀ غوڅوئ او مۀ

په کښې داغونه جوړَوئ. زهٔ مالِک
خُدائ یم. ۲۹ د خپلو لونو نه
کنجرې مهٔ جوړوی او په دې کار
کولو سره د د هغوئ بې‌عزتی مهٔ
کوئ، ځکه نورو معبودانو ته به ور
واوړی او هغه مُلک به د بدعملیِ نه
ډک شی. ۳۰ د سبت ورځ مانځئ
او د هغه ځائ عزت کوئ چې
چرته زما عبادت کیږی. زهٔ مالِک

خُدائ یم. ۳۱ د هغه خلقو
نصیحت اوربدلو له مۀ ورځئ چې د
مړو د روحونو مشورې ورکوی. کۀ
تاسو داسې وکړل نو ناپاک به شئ.
زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم. ۳۲ د بوډاګانو په مخکښې
پاخېږئ او د مشرانو عزت کوئ. زما
نه یرېږئ، زۀ مالِک خُدائ یم. ۳۳
د هغه مسافرو سره بد سلوک مۀ

کوئ کوم چې ستاسو په مُلک
کښې اوسیږی. ۳۴ د هغوئ سره د
یو اِسرائیلی په شان سلوک کوئ او
د هغوئ سره د خپل ځان په شان
مینه ساتئ. یاد ساتئ، تاسو هم په
یو وخت کښې د مِصر په مُلک
کښې مسافر وئ. زهٔ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک یم. ۳۵ د
ناپ، تول، یا د مِقدار د غلطو

حسابونو لګولو په وجه هیڅ څوک
مۀ غولوئ. ۳۶ صحیح تلې،
صحیح وزنونه او صحیح ناپونه
استعمالوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک یم او ما تاسو د مِصر
مُلک نه راوویستلئ. ۳۷ زما ټول
قانون او حُکمونه منئ. زۀ مالِک
خُدائ یم.“

د ګناهونو دپاره سزا ګانې

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل چې، ۲ ”اِسرائیلو ته
ووایه، کۀ ستاسو یو خپل کس یا یو
مسافر چې ستاسو سره اوسیږی هغه
د خپلو ماشومانو نه یو ماشوم مولک
بُت ته پیش کړی نو ټول قوم به هغه

سنګسار کړی او مړ به يې کړی.
۳ کۀ څوک د خپلو ماشومانو نه
يو ماشوم مولک بُت ته ورکړی او زما
مقدسه خېمه ناپاکه کړی او زما د
مقدس نوم سپکاوے وکړی، نو زۀ
به تړې نه مخ واړوم او هغه به نور
زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. ۴
خو کۀ قوم په هغه کس باندې
ځان ناجانه کړی چې څۀ يې کړی

وی او هغه ونۀ وژنی، ۵ نو زۀ به په خپله د هغه کس نه، د هغۀ د ټولې خاندان نه او د هغه ټولو نه مخ واړوم چې زما نافرمانی وکړی او د مولک بُت عبادت وکړی. زۀ به هغوئ نور خپل خلق نه ګڼم. ۶

کۀ څوک د هغه خلقو نصیحت اوربدلو له ورځی چې د مړو د روحونو مشورې ورکوی، نو زۀ به د

هغۀ نه مخ واړوم او زۀ به هغه نور د
خپلو خلقو نه نۀ ګڼم. ۷ خپل
ځانونه وقف کړئ او مقدس اوسئ،
ځکه چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک یم. ۸ زما قانون
ومنئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ
یم او تاسو مقدس کوم.“ ۹
مالِک خُدائ دا اصُول وښودل.
کۀ څوک خپل مور یا پلار ته بېپرې

وکړی نو هغه به وژلے شی، او خُون
به یې په خپله غاړه وی. ۱۰ کۀ یو
سړے د بل سړی د ښځې سره زنا
وکړی نو دوئ دواړه به وژلے شی.
۱۱ کۀ یو سړے د پلار د ښځې
سره څملی او د پلار سپکاوے
وکړی، نو هغه سړے او ښځه دواړه
به وژلے شی. د هغوئ خُون په
خپله غاړه دے. ۱۲ کۀ یو سړے د

خپلې اِنږور سره ځملی، نو هغوئ
دواړه دې ووژلے شی. هغوئ ډېر
غلط کار کړے دے او خُون يې په
خپله غاړه دے. ۱۳ کۀ يو سړے د
بل سړی سره جنسی تعلقات
وساتی، هغوئ يو شرمناک کار
کړے دے او دواړه به ووژلے شی.
د هغوئ خُون په خپله غاړه دے.
۱۴ کۀ يو سړے يوه ښځه او د

هغې مور وادۀ کړی، نو هغوئ دري
واړه به په اور کښې سوزولے شی
ځکه چې هغوئ ډېر بد عمل کړے
دے، ستاسو په مینځ کښې به د
داسې کار اجازت نۀ وی. ۱۵ کۀ
یو سړے د ځناور سره زنا وکړی، نو
هغه سړے او ځناور به وژلے شی.
۱۶ کۀ یوه ښځه د ځناور سره د
غلط کار کولو کوشش وکړی، نو

هغه او ځناور به ووژلے شی. د
هغوئ خُون په خپله غاړه دے. ۱۷
کۀ یو سړے د خپلې سکه یا
ناسکه خور سره وادۀ وکړی او هغوئ
د یو بل سپکاوے وکړی، نو دا یو د
بې‌شرمۍ کار دے او هغوئ دې د
خپلو خلقو نه وشړلے شی، هغۀ د
خپلې خور سپکاوے کړے دے او
هغوئ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاو

شی. ۱۸ کۀ یو سړے د یوې ښځې سره د هغې د میاشتنیِ بیماریَ په دوران کښې څملی، نو هغوئ دواړه به د قوم نه شړلے شی، ځکه چې هغوئ د پاکوالی په حقله اصُول مات کړی دی. ۱۹ کۀ یو سړے د خپلې مور خور سره یا د پلار خور سره څملی، نو هغوئ ته دې خامخا د خپلو بدو سزا مِلاو

شی. ۲۰ کۀ یو سړے د خپلې ترۀ
ښځې سره څملی، نو هغه د خپل
ترۀ سپکاوے کوی، نو ذمه واری به
د هغوئ په خپله غاړه وی، او
بې‌اولاده به مړۀ شی. ۲۱ کۀ یو
سړے خپله ورنداره وادۀ کړی او
ورور یې ژوندے وی، نو هغوئ به
بې‌اولاده مړۀ شی. هغۀ یو ناپاکه
کار کړے دے او هغۀ د خپل ورور

سپکاوے کړے دے. ۲۲ مالِک
خُدائ وفرمائیل، ”زما ټول قانون او
حُکمونه ومنئ، نو داسې د کنعان
مُلک نه به ونۀ شړلے شئ کوم
مُلک له چې زۀ تاسو راولم. ۲۳ د
هغه خلقو په رِواجونو پسې مۀ ځئ
کوم چې هلته اوسیږی، هغه
غیرقومونه به تري نه وباسم نو تاسو
به هغه مُلک ته ورننوځئ. زۀ د

هغوئ د ټولو بدو عملونو په وجه د
هغوئ نه کرکه کوم. ۲۴ خو ما
ستاسو سره وعده کړې ده چې هغه
مُلک ستاسو خپل شی چې زرخېز
او آباد وی او هغه به زهٔ تاسو له
درکړم. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک یم او ما تاسو د نورو
قومونو نه جدا کړی یئ. ۲۵ نو
تاسو خامخا د حلالو او حرامو

ځناورو او مارغانو په مینځ کښې
فرق وکړئ. حرام ځناور او حرام
مارغان مۀ خورئ. ما ورته ناپاک
وئیلی دی او چې تاسو دا وخورئ
نو ناپاک به شئ. ۲۶ تاسو به
مقدس شئ او صِرف زما به شئ،
ځکه چې زۀ مالِک خُدائ یم او زۀ
مقدس یم. ما تاسو د نورو قومونو نه
جدا کړی یئ چې تاسو صِرف زما

اوسئ. ۲۷ هر یو سړے یا ښځه
چې د مړو یا د پیریانو مشورې
ورکوی هغه دې سنګسار کړے شی
چې مړۀ شی، څوک چې دا کار
کوی نو هغه به د خپل خُون ذمه
وار وی.“

د اِمامانو پاکوالے

① بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
حُکم وکړو چې د هارون د خاندان
اِمامانو ته ووایه، ”کله چې د هغوئ
یو خپلوان مړ شی نو د هغۀ په
جنازه کښې شریکیدو په وجه به
اِمام خپل ځان نۀ ناپاک کوی، ②
خو د دې نه بغیر چې هغه یې
نزدې خپلوان وی لکه مور، پلار،
زوئ، لور، ورور، ③ یا پېغله خور

چې د هغۀ په کور کښې اوسيږی.
۴ هغه دې د هغه چا په مړ
کښې خپل ځان ناپاک نۀ کړی
چې د وادۀ په ذريعه د هغۀ خپلوان
شوے وی. ۵ يو اِمام به هم د
خپل سر يوه حِصه هم نۀ کلوی، نۀ
به ږيره لنډوی او نۀ به خپل بدن
غوڅوی چې دا ښکاره کړی چې
غم کوی. ۶ هغه به مقدس وی

او چې زما نوم سپک نۀ کړی. هغه
ما ته په اور باندې تیاربدونکې
نذرانه پیش کوی، نو هغه دې
خامخا مقدس وی. ۷ یو اِمام به
د کنجرې ښځې سره وادۀ نۀ کوی
یا چې پېغله نۀ وی او یا طلاقه
شوې وی ځکه چې هغه مقدس
دے. ۸ خلق به خامخا اِمام
مقدس ګڼی، ځکه چې هغه ما ته

په اور باندې تیاربدونکې نذرانه پیش
کوی. زۀ مالِک خُدائ یم، زۀ
مقدس یم او زۀ خپل خلق مقدس
کوم. ۹ کۀ د یو اِمام لور کنجره
شی، هغه د خپل پلار سپکاوے
کوی، نو هغه به خامخا په اور
کښې سوزولے شی. ۱۰ د مشر
اِمام په سر باندې د غورولو تیل
اچولے شوی دی او هغه پاک

شوے دے چې د اِمامانو لِباس
واغوندی، نو هغه به خپل وېښتۀ ببر
نۀ پرېږدی نۀ به شلېدلې جامې
اغوندی چې دا ښکاره کړی چې
هغه غم ژړا کوی. (۱۱-۱۲) هغه ما ته
وقف شوے دے او هغه به خپل
ځان نۀ ناپاک کوی او نۀ به زما د
مقدسې خېمې بې‌عزتی کوی چې
هغه پرېږدی او هلته لاړ شی چې

چرته مړے وی، تر دې پورې کۀ
هغه يې خپل مور او پلار هم وی.
۱۳ هغه به د يوې داسې جينې سره
وادۀ کوی چې پاکه پېغله وی، ۱۴
کونډه يا طلاقه شوې ښځه يا يوه
کنجره ښځه به نۀ وادۀ کوی. هغه
دې صِرف د يوې داسې جينې سره
وادۀ کوی چې پاکه پېغله وی او
هغه يې د خپلې قبيلې نه وی. ۱۵

ګڼې، د هغۀ بچی به ناپاک وی،
په کار دی چې هغوئ پاک وی.
زۀ مالِک خُدائ یم او ما هغه د
اِمام په توګه غوره کړے دے.“ ۱۶
مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو
چې، ۱۷ ”هارون ته ووایه، ستا د
اولاد هغه یو کس به هم په اور
تیاربدونکې نذرانه ما ته نۀ پیش
کوی، کوم چې په بدن کښې څۀ

عیب لری. په دې خبرو به په
راتلونکی ټولو وختونو کښې عمل
کیږی. ۱۸ داسې یو سړے هم دا
نذرانه نۀ شی پیش کولے چې هغه
په بدن کښې داسې عیب لری لکه
څوک چې ړوند، ګوډ، کوږ مخے
یا معذُور وی، ۱۹ څوک چې په
لاس یا په پښه ګوډ وی، ۲۰ چې
په ملا یې کُب وی یا مندرے وی،

څوک چې د سترګو یا د څرمنې څۀ
بیماری لری، او یا چې خصی وی.
۲۱ د هارون د اولاد داسې یو اِمام
هم ما ته په اور تیاربدونکې نذرانه
نۀ شی پیش کولے چې په بدن
کښې څۀ عیب لری. ۲۲ خو
داسې کس په اور باندې
تیاربدونکې نذرانه خوړلے شی چې
ما ته پیش کیږی، یعنې هغه دواړه

نذراني په اور تيارېدونکي مقدسه
نذرانه او په اور تيارېدونکي ډېره
مقدسه نذرانه، ۲۳ خو ځکه چې
هغه په بدن کښې څۀ عېب لرى،
نو هغه دې مقدسې پرېدې ته او
قربان‌ګاه ته نزدې نۀ راځى. هغه
دې دا مقدس ځايونه نۀ ناپاکه
کوى، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ
يم او زۀ هغوئ مقدس کوم.“ ۲۴

نو دا هغه څۀ دی چې موسیٰ
هارون ته، د هارون زامنو ته او ټولو
بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل.

خُدائ پاک ته قبلبدونکې نذرانې

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل چې، ۲ ”هارون او د هغۀ

زامنو ته ووایه، تاسو زما د مقدس
نوم سپکاوے مۀ کوئ، او د مقدسو
نذرانو احترام کوئ کومې چې
اِسرائیل ما ته وقف کوی. زۀ مالِک
خُدائ یم. ۳ هغوئ ته ووایه چې
کله ستاسو د اولاد یو کس ناپاک
وی او مقدسو نذرانو ته نزدې راځی
کومې چې اِسرائیلو ما ته وقف کړې
وی، هغه دې بیا هیڅکله په

قربان ګاه کښې خِدمت ونۀ کړی.
په راتلونکی ټولو وختونو کښې به په
دې عمل کوئ. زۀ مالِک خُدائ
یم. ۴ د هارون د اولاد یو کس
هم دا مقدسې نذرانې نۀ شی
خوړلے چې په هغۀ د جذام بیماری
وی یا د هغۀ د بدن نه څۀ وځی
چې ترڅو پورې هغه پاک شوے نۀ
وی. هر هغه اِمام ناپاک دے چې

هغه داسې څۀ څيز له لاس ورورې
چې هغه د يو مړې سره د لګېدو په
وجه ناپاک وی يا د هغۀ د ذکر نه
اوبۀ وځی ۵ يا کۀ هغه يو ناپاک
ځناور يا ناپاک کس له لاس
ورورې. ۶ هر يو اِمام چې ناپاک
شی نو هغه به تر مانښامه پورې
ناپاک وی، خو بيا به هم هغه
مقدسې نذرانې نۀ شی خوړلے چې

ترڅو پورې يې غسل نۀ وی کړے.
۷ چې کله نمر پرېوځی نو هغه
پاک دے او بيا هغه مقدسې
نذرانې خوړلے شی، کومې چې د
هغۀ خوراک دے. ۸ هغه به د
داسې ځناور غوښه نۀ خوری چې په
خپل مړک مړ وی يا ځنګلی ځناورو
وژلے وی، په دې به هغه ناپاک
شی. زۀ مالِک خُدائ يم. ۹ ټول

اِمامان به هغه اصُول منی کوم چې ما ښودلی دی. ګڼې، هغوئ به ګناهګار شی او مړۀ به شی، ځکه چې هغوئ مقدسو اصُولو ته سپک کتلی دی. زۀ مالِک خُدائ یم او زۀ هغوئ مقدس کوم. ۱۰ صِرف د اِمامانو د خاندان کس دا نذرانې خوړلے شی، بل څوک یې نۀ شی خوړلے کۀ هغه د اِمام کره میلمه

وی یا یې مزدور وی. ۱۱ خو د اِمام غلامان، چې هغه یې په پیسو اخستی وی یا یې په خپل کور کښې پیدا شوی وی، نو هغوئ هغه خوراک خوړلے شی کوم چې اِمام ته ملاویږی. ۱۲ کۀ د اِمام لور د یو داسې سړی سره وادۀ وکړی چې هغه اِمام نۀ وی نو هغه ښځه به دا مقدسې نذرانې نۀ شی خوړلے. ۱۳

خو کۀ د هغۀ لور کونډه یا طلاقه
شوې وی چې د هغې بچی نۀ وی
او هغه واپس راغلې وی او د پلار په
کور کښې اوسیږی نو هغه دا
خوراک خوړلے شی چې کوم یې
پلار ته د اِمام په توګه مِلاو شوے
وی. صِرف د اِمامانو د خاندان
کس دا خوراک خوړلے شی. (۱۴)
کۀ یو کس د اِمامانو د خاندان نه

نۀ وی او د مقدسې نذرانې نه څۀ
په غلطیِ سره وخوری، نو هغه به
خامخا اِمام ته د دې پوره قیمت او
شل فیصده تاوان هم ورکوی. ۱۵
اِمامان به د دې نذرانو سپکاوے نۀ
کوی، ۱۶ چا ته چې د مقدسو
نذرانو د خوړلو اجازت نۀ وی نو
هغه خلق به ورته نۀ شی پرېښودلے،
کۀ داسې وشی نو د دې په وجه به

هغه کس ګناهګار شی او سزا به
ورته مِلاو شی. زهٔ مالِک خُدائ یم
او زهٔ نذرانې مقدسې کوم.“ ۱۷ بیا
مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل
چې، ۱۸ ”هارون او د هغهٔ زامنو ته
او ټولو اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه.
کله چې یو اِسرائیلے یا په بنی
اِسرائیلو کښې اوسیدونکے مسافر
یوه سوزیدونکې نذرانه پیش کوی،

کۀ هغه یوه منبنته یا رضاکارانه
نذرانه وی، نو په هغه ځناور کښې
دې هیڅ عیب نۀ وی. ۱۹ دا
ځناور به خامخا نر وی، ګډه یا
چیلے چې هیڅ عیب په کښې نۀ
وی د دې دپاره چې دا نذرانه
ستاسو نه قبوله شی. ۲۰ کۀ تاسو
یو داسې ځناور پیش کوئ چې څۀ
عیب په کښې وی، نو مالِک

خُدائ به دا نۀ قبلوی. ﴿۲۱﴾ کله
چې څوک مالِک خُدائ ته د
سلامتیِ نذرانه پیش کوی، کۀ هغه
یوه منبته یا رضاکارانه نذرانه وی،
نو په هغه ځناور کښې به څۀ عیب
نۀ وی، دا د دې دپاره چې قبوله
شی. ﴿۲۲﴾ مالِک خُدائ ته داسې
ځناور مۀ پیش کوئ چې ړوند،
ګوډ، یا ناسور شوے زخم په کښې

وی، یا یې په څرمن کښې پمنوالے
یا خارښت وی. داسې ځناور په
قربان‌ګاه باندې په اور تیاربدونکې
نذرانې په توګه مۀ پیش کوئ. ۲۳
د رضاکارانه نذرانې په توګه تاسو
داسې ځناور پیش کولے شئ چې
هغه لنډ وی یا کۀ هغه صحیح
شکل نۀ لری، خو دا به په منښته
کښې قبلیدونکے نۀ وی. ۲۴ مالِک

خُدائ ته داسې ځناور مۀ پېش
کوئ چې په ټکولو، پرې کولو،
زخمی کولو یا ویستلو په وجه
خصی شوے وی. ستاسو په مُلک
کښې به د دې قِسم نذرانو اجازت
نۀ وی. ۲۵ په اور تیاربدونکې
نذرانې په توکه داسې ځناور مۀ پېش
کوئ چې د یو پردی سړی نه
اخستے شوے وی. داسې ځناور

عیبژن ګنلے شی او قبلیدونکی نۀ
وی. ۲۶-۲۷ کله چې یو سخے،
ګډُورے یا د چیلۍ بچے پیدا شی،
نو دا به اووۀ ورځې د مور نه نۀ شی
لرې کولے، خو د هغې نه پس دا
به په اور تیاربدونکې نذرانې په توګه
قبلیدونکے وی. ۲۸ یوه غوا او د
هغې سخے یا ګډه او د هغې
ګډُورے یا یوه چیلۍ او د هغې

بچرے په یوه ورځ مۀ حلالوئ. ۲۹
کله چې تاسو مالِک خُدائ ته د
شکرانې قربانی پیش کوئ، نو په
هغه اصُولو عمل کوئ نو داسې به
تاسو قبول شئ، ۳۰ هم په هغه
ورځ باندې دا وخورئ او د دې هیڅ
هم بلې ورځې ته مۀ پرېږدئ.“ ۳۱
مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زما
حُکمونه منئ، زۀ مالِک خُدائ یم.

۳۲ زما د مقدس نوم سپکاوے مۀ
کوئ، ټول اِسرائیلیان دې دا اِقرار
وکړی چې زۀ مقدس یم. زۀ مالِک
خُدائ یم او زۀ تاسو مقدس کوم،
۳۳ او ما تاسو د مِصر مُلک نه
راوویستلئ چې ستاسو خُدائ پاک
شم. زۀ مالِک خُدائ یم.“

مذهبی اخترونه

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل چې، ۲ ”بنی اِسرائیلو ته
د مذهبی اخترونو دپاره دا اصُول
وښایه چې په دې کښې هغوئ د
عبادت دپاره راغونډ شی. ۳
ستاسو سره شپږ ورځې شته چې
خپل کار په کښې کولے شئ، خو
یاد ساتئ اوومه ورځ د سبت ورځ
ده، چې د آرام دپاره ده. په دې

ورځ کار مۀ کوئ او د عبادت دپاره راغونډ ېږئ. د سبت ورځ د مالِک خُدائ ده، چې تاسو چرته هم اوسېږئ. ۴ د دې اخترونو اِعلان په مقرر شوو وختونو باندې کوئ.

د فسحې کولو اختر

۵ د فسحې اختر، د د اولنۍ

میاشتې د څوارلسمې ورځې د
نمرپرېښتو نه شروع کیږی. ۶ په
پینځلسمه ورځ د پټیرې روټی اختر
شروع کیږی او اووۀ ورځې به تاسو
خمیره روټی نۀ خورئ. ۷ د دې
ورځو په اوله ورځ به تاسو د عبادت
دپاره راغونډېږئ او هغه یو کار هم
مۀ کوئ چې تاسو یې هره ورځ
کوئ. ۸ اووۀ ورځې مالِک خُدائ

ته په اور تیارېدونکې نذرانې پېش
کړئ. په اوومه ورځ به تاسو بیا د
عبادت دپاره راغونډ شئ، خو هغه
یو کار به هم نۀ کوئ کوم چې
تاسو هره ورځ کوئ. ۹-۱۰ کله چې
تاسو هغه زمکې له ورشئ کومه چې
مالِک خُدائ تاسو له درکوی او
تاسو خپل فصل وربېئ، نو وړومبے
کېډے اِمام له ورورئ. ۱۱ هغه به

دا مالِک خُدائ ته د یوې خاص
نذرانې په توګه پیش کړی، تر څو
چې تاسو قبول شئ. اِمام به دا د
سبت پسې په بله ورځ پیش کړی.
۱۲ په کومه ورځ چې تاسو د فصل
نذرانه پیش کوئ، نو د یو کال
کځُورے هم د سوزېدونکې نذرانې
په توګه قربانی کړئ چې هیڅ عیب
په کښې نۀ وی. ۱۳ تاسو د دې

سره دوه کلو ښځ اوړۀ چې د زیتُونو
تېل ورسره ګډ وی په اور تیاربدونکې
نذرانې په توګه پیش کړئ. د دې
نذرانې خوشبوئی په مالِک خُدائ
باندې ښځ لګی. تاسو د دې سره
یو لیتر د میو نذرانه هم پیش کړئ.
۱۴ ترڅو پورې چې تاسو دا نذرانه
خُدائ پاک ته نۀ وی راوړې نو تر
هغې د نوې غلې روټی، وریټې شوې

یا کچه دانې مۀ خورئ. په
راتلونکی ټولو وختونو کښې ستاسو
ټول اولاد به دا اصُول منی.

د لَو کولو اختر

۱۵ سبت پسې ورځې نه پوره
اووۀ هفتې وشمېرئ یعنې د هغه
ورځ نه په کومه ورځ چې تاسو د

خپل فصل کښلے مالِک خُدائ ته
د پیش کښدو دپاره راوړئ. ۱۶ د
اوؤم سبت د ورځې نه پس، په
پنځوسمه ورځ، مالِک خُدائ ته د
نوی فصل یوه بله نذرانه پیش کړئ.
۱۷ هر یو خاندان دې دوه دوه روټی
راوړی او دا دې مالِک خُدائ ته د
خاص تُحفې په توګه پیش کړی.
هره یوه روټی دې خمیره شوې د

دوه کلو ښو اوړو نه پخه شوې وی
او دا به مالِک خُدائ ته د وړومبی
ربیلے شوی فصل د نذرانې په توګه
پیش کیږی. ۱۸ او قوم دې د دې
روټی سره اووۀ یو کلن ګډُوری، یو
غوَیے او دوه ګډان پیش کړی، چې
هیڅ عیب په کښې نۀ وی. دا به د
سوزیدونکې نذرانې په توګه، سره د
غلې د نذرانې او د میو د نذرانې

سره مالِک خُدائ ته پیش کیږی. د
دې نذرانې خوشبوئی په مالِک
خُدائ باندې ښۀ لګی. ۱۹ یو
چپلے د ګناه د نذرانې په توګه او
دوه یو کلن ګډُوری د سلامتیِ د
نذرانې په توګه هم پیش کړئ. ۲۰
اِمام به روتیِ د دوو ګډورو سره د
اِمامانو دپاره د خاص تُحفې په توګه
هم پیش کړی. دا نذرانې مقدسې

دی. ۲۱ په هغه ورځ هغه یو کار
هم مۀ کوئ چې تاسو یې هره ورځ
کوئ او د عبادت دپاره راغونډ ېږئ.
ستاسو اولاد چې چرته هم اوسیږی
دا اصُول دې په راتلونکی ټولو
وختونو کښې منی. ۲۲ کله چې
تاسو د خپلو پټو فصل ربیئ، نو
فصل د پټو تر غاړو پورې مۀ ربیئ او
چې کوم وَږی پاتې شی نو د هغې

ربیلو له واپس مۀ ورځئ، دا د غریبانانو خلقو او مسافرو دپاره پربردئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.

د نوی کال اختر

۲۳-۲۴ د اوومې میاشتې په ویرومبی ورځ د آرام خاص ورځ

مانځئ او چې کله بیکل وغږیږی نو
د عبادت دپاره راغونډ شئ. ۲۵
مالِک خُدائ ته یوه په اور
تیاربدونکې نذرانه پیش کړئ او هغه
یو کار هم مۀ کوئ چې تاسو یې
هره ورځ کوئ.“

د کفارې ورځ

۲۶ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل چې، ۲۷ ”د دې اوومې
میاشتې لسمه ورځ د کفارې ده، دا
به ستاسو دپاره یوه مقدسه اجتماع
وی. تاسو به روژه نیسئ او مالِک
خُدائ ته په اور تیاربدونکې نذرانه
پیش کوئ. ۲۸ په هغه ورځ هیڅ
کار مۀ کوئ، ځکه چې هغه د
کفارې ورځ ده او د مالِک خُدائ

ستاسو خُدائ پاک وړاندې ستاسو
کفاره ادا کیږی. ۲۹ هر څوک چې
هم په هغه ورځ څۀ وخوری نو هغه
به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ
شی ګڼلے. ۳۰ او کۀ هر چا هم په
هغه ورځ څۀ کار وکړو، نو زۀ به په
خپله هغه تباه کړم. ۳۱ ستاسو
اولاد چې چرته هم اوسیږی دا
اصُول د هغوئ دپاره دی. ۳۲ د

هغې میاشتې د نهمې ورځې د نمرپرېښتو نه د لسمې ورځې د نمرپرېښتو پورې دا خاص ورځ مانځئ، په دې دوران کښې تاسو روژه نیسئ.

د جونګړو اختر

۳۳-۳۴ د جونګړو اختر د اوومې

میاشتې په پینځلسمه ورځ شروع
کیږی او دا به اووۀ ورځې وی. ۳۵
د دې ورځو په ورومبۍ ورځ د
عبادت دپاره راغونډ شئ او هغه یو
کار هم مۀ کوئ چې تاسو یې هره
ورځ کوئ. ۳۶ اووۀ ورځې تاسو هره
ورځ یوه په اور تیاربدونکې نذرانه
پیش کوئ. په اتمه ورځ بیا د
عبادت دپاره راغونډ شئ او په اور

تیاربدونکې نذرانه پیش کړئ. دا د عبادت ورځ ده او چې هیڅ کار په کښې ونۀ کړئ. (۳۷) دا مذهبی اخترونه دی چې تاسو یې د مالِک خُدائ په درناوی کښې کوئ چې د عبادت دپاره په یو ځائ راغونډېږئ او په اور تیاربدونکې نذرانې، سوزبدونکې نذرانې، د غلې نذرانې، قربانیِ او د میو نذرانې په

کښې پېش کوئ، چې په خپله
خپله ورځ پېش کیږی. ۳۸ دا
اخترونه د عامو سبت د ورځو نه
علاوه دی او دا نذرانې ستاسو د
عامو تُحفو نه علاوه دی، ستاسو د
منښتې پوره کېدلو نذرانو او ستاسو
د هغه رضاکارانه نذرانو نه چې
تاسو یې مالِک خُدائ له ورکوئ.
۳۹ کله چې تاسو د خپلو پټو نه

فصل ورېږئ، نو اووۀ ورځې دا اختر
کوئ، چې د اوومې میاشتې په
پینځلسمه ورځ باندې شروع کیږی.
اوله ورځ او اتمه ورځ به د آرام کولو
خاص ورځې وی. ۴۰ په هغه ورځ
د خپلو ونو نه ډېره ښۀ مېوه
وشوکوئ، د کجورو څانګې او د
پانو والا د ونو څانګې او د سیند د
غاړې نه د خاروَلو ونې واخلئ او د

مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په
درناوی کښې اختر وکړئ. ۴۱ دا
اووۀ ورځې کوئ. ستاسو اولاد به دا
اصُول په راتلونکی ټولو وختونو
کښې منی. ۴۲ ټول اِسرائیل به اووۀ
ورځې په جونګړو کښې اوسیږی،
۴۳ چې ستاسو اولاد ته دا پته
ولګی چې مالِک خُدائ اِسرائیلیان
دې ته جوړ کړل چې په جونګړو

کښې اوسیږی چې کله یې هغوئ د
مِصر مُلک نه راوویستل. هغه مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے.“
۴۴ نو داسې موسیٰ بنی اِسرائیلو ته
دا اصُول وښودل چې د مالِک
خُدائ په درناوی کښې مذهبی
اخترونه وکړی.

د ډیوو ساتنه کول

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل چې، ۲ ”بنی اِسرائیلو له
حُکم ورکړه چې د ډیوو دپاره ډېر
ښۀ سوچه د زیتُونو تېل راوړی کومې
چې په مقدسه خېمه کښې دی،
نو چې هر وخت رڼا وی. ۳
هارون به هر مابنام دا ډیوې بلوی
او تر سحره پورې به یې بلې ساتی،
چې د مالِک خُدائ په حضور

کښې د پړدې نه بهر د لوظ
صندوق ته مخامخ دی، دا ډیوټ
په زیات مقدس ځائ کښې دے.
دا اصُول دې په راتلونکی ټولو
وختونو کښې منلے شی. ۴ هارون
به د هغه ډیوو خیال ساتی کومې
چې د سوچه سرو زرو په ډیوټ
باندې دی او دې ته به پام کوی
چې دا د مالِک خُدائ په حضور

کښې هر وخت بلیږی.

خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټی

۵ دولس کلو ښځ اوړۀ واخله او دولس روټی تړې نه پخې کړه. ۶ په دوه ډېرو کښې یې په هغه میز باندې کېږده چې د سوچه سرو زرو

پتری وربانديې خټرولے شوے دے،
کوم چې د مالِک خُدائ په حضور
کښې دے او چې په هر ډيری
کښې شپږ شپږ روټی وی. ۷ په هر
ډيری باندې څۀ سوچه لوبان واچوه،
دا به مالِک خُدائ ته په اور
تيارېدونکې نذرانې د يوې نښې په
شان وی چې د روټی په ځائ پيش
کيږی. ۸ د هر سبت په ورځ په

راتلونکو ټولو وختونو کښې، روتۍ
دې خامخا د مالِک خُدائ په
حضور کښې کېښودلے شی. د بنی
اِسرائیلو همېشه دپاره دا لوظ دے.
۹ دا روتۍ د هارون او د هغۀ د
اولاد ده او هغوئ به دا په یو
مقدس ځائ کښې خوری، ځکه
چې دا د اِمامانو دپاره مالِک خُدائ
ته په اور تیاریدونکې نذرانې یوه ډېره

مقدسه برخه ده.“

د خُدائ پاک او د مخلوق د احترام په حقله قانون

۱۰-۱۱ یو سړے وو چې د هغۀ پلار مِصرے او مور يې اِسرائيلی وه

چې د هغې نوم سلومیت وو او د
دان د قبیلې د دِبری لور وه. دې
سړی په خیمو کښې د یو اِسرائیلی
سړه جګړه وکړه. هغۀ په کنځلو
کښې د خُدائ پاک د نوم بې‌عزتی
وکړه، نو هغوئ هغه موسیٰ له بوتلو،
۱۲ هغه یې قید کړو او مالِک
خُدائ ته یې اِنتظار کولو چې
هغوئ ته وښائی چې د هغۀ سره

څۀ وکړی. ۱۳ مالِک خُدائ موسیٰ
ته وفرمائیل چې، ۱۴ ”دا سړے د
خېمو نه بهر بوځئ. هر چا چې د
هغۀ کنځل اوربدلی وی نو هغه به
خپل لاس د هغه سړی په سر د
ګواهی ورکولو دپاره کېږدی او بیا به
ټول قوم هغه سنګسار کړی. ۱۵ بیا
اِسرائیلو ته ووایه چې هر څوک هم
خُدائ پاک ته کنځل وکړی نو هغۀ

ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاو
شی ۱۶ او وبه وژلے شی. هر یو
اِسرائیلے یا د پردی مُلک کس چې
ستاسو سره اوسیږی چې هغه مالِک
خُدائ ته کنځل وکړی نو ټول قوم
دې هغه ووژنی. ۱۷ هر څوک چې
قتل وکړی نو هغه به وژلے شی، ۱۸
او هر څوک چې د بل چا یو
ځناور ووژنی نو تاوان به یې خامخا

ورکوی. دا اصُول د ژوند په بدل
کښې د ژوند والا دی. ۱۹ کۀ
څوک یو بل کس زخمی کړی،
هغۀ چې څۀ هم کړی وی نو هم
هغه شان عمل به ورسره کیږی. ۲۰
کۀ هغه یو هډوکے مات کړی، نو
د هغۀ یو هډوکے به ماتولے شی،
کۀ هغه یوه سترګه وباسی نو د هغۀ
یوه سترګه به ویستلے شی، کۀ هغه

یو غابښ مات کړی، نو د هغۀ یو غابښ به ماتولے شی. هغه چې څنګه هم بل کس زخمی کړی نو په بدل کښې به د هغۀ سره هم هغه عمل کیږی. (۲۱) هر څوک چې یو ځناور ووژنی نو تاوان به یې ورکوی، خو هر څوک چې یو انسان ووژنی نو هغه به ووژلے شی. (۲۲) دا قانون ستاسو د ټولو دپاره دے، کۀ

هغه اِسرائیلے وی یا د پردی مُلک
کس چې ستاسو سره اوسیږی،
ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک یم.“ ۲۳ کله چې
موسیٰ بنی اِسرائیلو ته دا وفرمائیل،
نو هغوئ هغه سړے د خپمو نه بهر
بوتلو چا چې کنځل کړی وُو او
سنګسار یې کړو. نو بنی اِسرائیلو
هم هغه شان وکړل چې څنګه

مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم
ورکړے وو.

اوؤم کال

١ بیا مالِک خُدائ د سینا په
غرۀ باندې موسىٰ ته وفرمائیل او
٢ حُکم یې ورکړو چې، ”بنی
اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه. کله

چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ
چې مالِک خُدائ يې تاسو له
درکوی، د مالِک خُدائ د درناوی
دپاره په هر اوؤم کال تاسو هغه
زمکه مۀ کَرئ. ۳ شپږ کاله به
تاسو خپل پټی وکَرئ، په باغونو
کښې به د انګورو څانګې قینچی
کړئ او فصلونه به راغونډ کړئ. ۴
خو په اوؤم کال دې زمکه شاړه

پاتې شی. دا به مالِک خُدائ ته
وقف شوے کال وی. خپل پتی مۀ
کَرئ او په خپلو باغونو کښې د
انګورو څانګې مۀ قینچی کوئ.
۵ هغه فصل مۀ ربیئ چې د کَرلو
نه بغیر په خپله راشین کیږی او د
خپلو باغونو نه هغه انګور مۀ راټولوئ
چې څانګې یې قینچی شوی نۀ
وی، دا هغه کال دے چې زمکه به

په کښې پوره آرام کوی. ۶ کۀ په
هغه کال کښې زمکه کَرلے شوې
هم نۀ وی، خو د هغې نه به ستاسو
دپاره، ستاسو نوکرانو، مزدورانو او د
مسافرو دپاره چې ستاسو سره
اوسیږی، خوراک مِلاو شی، ۷
داسې ستاسو څاروو دپاره او
ستاسو په پټو کښې د ځنګلی
ځناورو دپاره هم. زمکه چې هر څۀ

راشئ کړی نو هغه خوړلے شی.

د واپس ورکولو کال

۸ اووۀ ځلې اووۀ کالونه
وشمېرئ چې یو کم پنځوس کاله
جوړیږی. ۹ نو د اوومې میاشتې په
لسمه ورځ یعنې د کفارې په ورځ به
په ټول مُلک کښې بیکل وغږولے

شی. ۱۰ نو تاسو پنځوسم کال
خاص وګڼئ او د مُلک ټولو خلقو
ته د آزادۍ اِعلان وکړئ. په دې
کال هغه هر څۀ هم چې خرڅ
شوی وی نو هغه به اصلی مالِک یا
د هغۀ اولاد ته واپس ملاویږی او هر
څوک چې د غلام په توګه خرڅ
شوے وی نو هغه به خپل خاندان
ته واپس شی. ۱۱ تاسو به خپل پټی

نۀ کَرئ نۀ به هغه فصل ربیئ چې
په خپله راشین شوے وی او نۀ به
په باغونو کښې هغه انګور راټولوئ
چې څانګې یې پرې کړے شوې نۀ
وی. ۱۲ هغه ټول کال به ستاسو
دپاره مقدس وی، تاسو به صِرف
هغه څۀ خورئ چې پټو په خپله
راشنۀ کړی وی. ۱۳ په دې کال
هغه هر څۀ چې خرڅ شوی وی نو

هغه به واپس خپل اصلی مالِک ته
مِلاو شی. (۱۴) کله چې تاسو په
خپل وطندار ورور باندې زمکه
خرڅوئ یا یې ترې نه اخلئ، نو یو
بل له دوکه مۀ ورکوئ. (۱۵) قیمت
به یې د کالونو د شمېر په مطابق
مقررولے شی چې په هغه زمکه
کښې د واپس ورکولو کال نه
مخکښې څومره فصل کیږی. (۱۶)

کۀ چرې پاتې شوی کالونه ډېر
وی، نو قیمت به یې اوچت وی،
خو کۀ صِرف یو څو کالونه پاتې
وی، نو قیمت به یې کم وی،
ځکه چې څۀ هم خرڅیږی نو هغه
د فصلونو د هغه شمېر په مطابق به
وی چې په هغه زمکه کښې پیدا
کیږی. ۱۷ خپل اِسرائیلیان مۀ دوکه
کوئ، خو د مالِک خُدائ ستاسو د

خُدائ پاک نه یربرئ. ځکه چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.

د اوؤم کال دپاره د خُدائ پاک د

خوراک بندوبست کول

۱۸ د مالِک خُدائ ټول قانون او حُکمونه منئ، نو تاسو به هغه مُلک کښې په امن سره اوسېږئ.
۱۹ هغه زمکه به فصلونه پیدا کوی او د خوراک هغه هر څۀ به درته ملاویږی چې تاسو یې غواړئ او په

امن کښې به ژوند تېروئ. ۲۰ خو
کېدے شی چې ستاسو نه یو کس
تپوس وکړی چې پتی ونۀ کَرلے شی
او فصلونه راغونډ نۀ شی نو په اوؤم
کال به څۀ خورو. ۲۱ مالِک
خُدائ به په شپږم کال هغه زمکې
له برکت ورکړی نو هغه زمکه به د
دوه کالونو دپاره ښۀ ډېر خوراک
پیدا کړی. ۲۲ کله چې تاسو په

اتم کال خپل پتی کَرئ، نو چې په شپږم کال تاسو څۀ ربیلی وی هغه به تر اوسه پورې خورئ او په نهم کال به هم تاسو هغه څۀ خورئ کوم چې تاسو په اتم کال کَرئ او ربیئ.

د جائیداد واپس ورکول

۲۳ تاسو خپله زمکه د همیشه
دپاره مۀ خرڅوئ، ځکه چې زمکه
ستاسو نۀ ده، د خُدائ پاک ده او
تاسو د مسافرو په شان یئ چا ته
چې دا اجازت وی چې صِرف کټه
ترې نه واخلی. ۲۴ کله چې زمکه

خرڅیږی، نو د دې د اصلی مالِک
د واپس اخستلو حق به خامخا
منلے شی. ۲۵ کۀ یو اِسرائیلے
غریب شی او زمکې خرڅولو ته
مجبور شی، نو د هغۀ د ټولو نه
نزدې خپلوان به زمکه واپس اخلی.
۲۶ کۀ د چا خپلوان نۀ وی چې دا
واپس واخلی نو کېدے شی وروستو
مالدار شی او ډېرې پیسې ولری چې

دا واپس واخلی. ۲۷ نو په داسې
حال کښې به خامخا هغه سړی له
قیمت ورکوی چا چې اخستې وی،
دا قیمت به د واپس ورکولو کال
پورې د پاتې کالونو دپاره وی، تر
هغې پورې چې هغۀ ته خپله زمکه
واپس شی. ۲۸ خو کۀ د هغۀ سره
دېرې پېسې نۀ وی چې زمکه واپس
واخلی نو دا به د واپس اخستلو نه

وروستو کال پورې د هغه سړی په
قبضه کښې وی. په هغه کال دې
دا خپل اصلی مالِک ته واپس شی.
۲۹ کۀ څوک په یو دېوال لرونکی
ښار کښې کور خرڅ کړی، نو هغه
د دې د خرڅېدو د تاریخ نه واخله
په هغه وړومبی ټول کال د واپس
اخستلو حق لری. ۳۰ خو کۀ هغه
یې په یو کال کښې واپس وانۀ

خلی نو د واپس اخستلو حق د هغۀ
د لاس نه لاړ شی او هغه کور به د
اخستونکی او د هغۀ د اولاد د
همېشه دپاره وی، دا به د واپس
اخستلو په کال نۀ واپس کیږی. ۳۱
خو چې کوم کورونه په بې‌دېواله
کلو کښې دی نو په هغوئ به د پټو
په شان کار کیږی، د دې اصلی
مالِک دا حق لری چې دا واپس

واخلی او دا به د واپس اخستلو په
کال کښې واپس شی. ۳۲ خو،
لیویان هر وخت دا حق لری چې په
ښارونو کښې خپل هغه جائیداد
واپس واخلی چې هغوئ ته حواله
شوے وی. ۳۳ کۀ چرې یو لیوے
په ښارونو کښې یو کور خرڅ کړی
او واپس وانۀ خستلے شی، نو د
واپس کولو په کال کښې به دا

خامخا واپس شی، ځکه چې د
لیویانو په خپلو ښارونو کښې چې
کوم کورونه دی دا د اِسرائیلو په
مینځ کښې د هغوئ ذاتی جائیداد
دے. ۳۴ خو د لیویانو د ښارونو نه
ګېرچاپېره میدان به هیڅکله نۀ
خرڅیږی، دا د همېشه دپاره د
هغوئ دے.

غرییانانو خلقو له قرض ورکول

۳۵ کۀ ستاسو سره یو نزدې اوسیدونکے بنی اِسرائیلے دومره غریب شی چې خپل ځان نۀ شی ساتلے، نو تاسو خامخا د هغۀ مدد کوئ لکه څنګه چې تاسو د پردی مُلک کس سره مدد کوئ، نو چې

هغه ستاسو سره نزدې پاتې شی.
(۳۶) د هغوئ نه هیڅ سود مۀ اخلئ،
د خُدائ پاک نه یرېږئ او خپل
اِسرائیلے هم هغه شان ځان سره
نزدې اوسېدو ته پرېږدئ. (۳۷) تاسو
چې کومې پیسې هغوئ له قرض
ورکړئ نو د هغې سود تر نه مۀ
اخلئ او چې کوم خوراک ورباندې
خرڅ کړئ د هغې ګټه تر نه مۀ

اخلئ. ﴿٣٨﴾ دا د مالِک خُدائ
ستاسو د خُدائ پاک حُکم دے،
چا چې تاسو د مِصر د مُلک نه
راوویستلئ چې د کنعان زمکه تاسو
له درکړی چې د ستاسو خُدائ
پاک وی.

د نوکرانو آزادول

۳۹ کۀ ستاسو سره یو نزدې
اوسېدونکے اِسرائیلے دومره غریب
شی چې هغه خپل ځان په تاسو
باندې د یو غلام په توګه خرڅ
کړی، نو د هغۀ نه به د یو غلام
کار نۀ اخلئ. ۴۰ هغه به ستاسو
سره د یو مزدور په شان وی او د
واپس ورکولو تر کال پورې به ستاسو
خِدمت کوی. ۴۱ په هغه وخت به

هغه او د هغۀ بچی ستاسو نه لاړ
شی او خپل خاندان او د خپل پلار
نیکۀ جائیداد ته به راستُون شی.
۴۲ اِسرائیلیان د مالِک خُدائ
غلامان دی او هغوئ یې د مِصر
مُلک نه راوویستل، هغوئ دې د
نوکرانو په توګه نۀ خرڅیږی. ۴۳ د
هغوئ سره ظلم مۀ کوئ خو د
خُدائ پاک نه یرېږئ. ۴۴ کۀ تاسو

ته د نوکرانو ضرورت وی، نو د
خواوشا قومونو نه غلامان اخستلے
شئ. ۴۵ تاسو د هغه مسافرو اولاد
هم اخستلے شئ کوم چې ستاسو
سره اوسیږی. کوم چې ستاسو په
مُلک کښې پیدا شوی وی نو هغه
به ستاسو میراث شی، ۴۶ او هغوئ
خپلو بچو ته د میراث په توګه
پرېښودلے شئ، ترڅو چې هغوئ

ژوندی وی نو ستاسو د بچو
خِدمت به کوی. خو چې تاسو د
خپل وطندار ورور سره ظلم ونۀ
کړئ. ۴۷ فرض کړئ یو مسافر چې
ستاسو سره اوسیږی او هغه مالدار
شی، خو کۀ ستاسو خپل وطندار
ورور غریب شی او خپل ځان په
هغه مسافر یا د هغۀ د قبیلې په یو
کس باندې خرڅ کړی. ۴۸ د هغۀ

د خرڅېدو نه پس، هغه بيا هم دا
حق لری چې واپس واخستلے شی.
د هغۀ يو ورور [۴۹] يا د هغۀ ترۀ، د
ترۀ زوئ يا د هغۀ بل يو نزدې
خپلوان هغه واپس اخستلے شی. يا
کۀ هغه په خپله مالداره شی، نو
هغه خپله آزادی په خپله اخستلے
شی. [۵۰] چا چې هغه اخستے وی
د هغۀ سره به خامخا مشوره کوی

او هغوئ به د خرڅېدو د وخت نه واخله د واپس اخستلو نه وروستو کال پورې کالونه وشمېرى او چې کومې پېسې يو مزدور ته ورکولے کېږى د هغې په بنياد به د هغۀ د خلاصېدو قيمت مقرر شى. (۵۱-۵۲) د پاتې شوو کالونو د شمېر په مطابق به هغه خامخا د خرڅېدو د قيمت يوه حِصه ورکوى، (۵۳) لکه چې هغه

د کال په بنیاد باندې مزدور کړے شوے وو. د هغۀ مالِک به د هغۀ سره ظلم نۀ کوی. ۵۴ کۀ هغه په داسې څۀ طریقه آزاد نۀ کړے شی، نو هغه او د هغۀ بچی به د واپس ورکولو د کال نه پس په بل کال خامخا آزاد کړے شی. ۵۵ یو اِسرائیلے به همیشه دپاره غلام نۀ وی، ځکه اِسرائیلیان د مالِک

خُدائ غلامان دی. هغۀ هغوئ د
مِصر مُلک نه راوویستل، هغه مالِک
خُدائ د هغوئ خُدائ پاک
دے.“

د فرمانبرداری دپاره برکتونه

۱ مالِک خُدائ وفرمائیل،

”بُتان، مجسمې، د کانو ستنې، یا
داسې کانی مۀ جوړَوئ چې تاسو
ورته سجده وکړئ. زۀ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک یم. ۲ زما د
سبت ورځ منئ او د هغه ځائ
درناوے کوئ چرته چې زما عبادت
کیږی. زۀ مالِک خُدائ یم. ۳ کۀ
تاسو زما د قانون په مطابق ژوند
تیروئ او زما حُکمونو ته غاړه

کېږدئ، ۴ نو زۀ به په صحیح
وخت باران وروم، هغه زمکه به
فصلونه پیدا کړی او ونې به میوې
ونیسی. ۵ ستاسو فصلونه به دومره
ډېر وی چې د انګورو د راټولولو
وخت پورې به تاسو غوبل کوئ او
تر هغه پورې به انګور راټولوئ چې د
غلې کَرلو وخت راورسیږی. د
خوراک دپاره تاسو ته به هغه هر څۀ

ملاویږی چې تاسو یې غواړئ او په
خپل مُلک کښې به تاسو په امن
ژوند کوئ. ۶ زهٔ به تاسو له
ستاسو په مُلک کښې آرام درکړم او
تاسو به بغېر د یرې نه خوب کوئ.
زهٔ به د هغه مُلک خطرناک ځناور
لرې کړم او هلته به نور جنګ نهٔ
وی. ۷ تاسو به په خپلو دشمنانو
بریالی شئ او تاسو به هغوئ په

جنګ کښې ووژنئ، ۸ ستاسو
پينځۀ کسان به سلو له شکست
ورکړی او سل کسان به لسو زرو له
شکست ورکړی. ستاسو دشمنان به
په جګړه کښې شکست وخوری.
۹ زۀ به په تاسو نظر وکړم او ډېر
اولاد به درکړم، زۀ به هغه لوظ پوره
کړم چې ما ستاسو سره کړے دے.
۱۰ تاسو سره به دومره ډېره غله وی

چې تاسو به هغه زَړه غله د دې
دپاره وغورزوئ چې د نوی فصل
دپاره ځائ پیدا شی. ۱۱ زۀ به
ستاسو په مینځ کښې زما په مقدسه
خیمه کښې اوسیږم او زۀ به ستاسو
نه کله هم نفرت ونۀ کړم. ۱۲ زۀ به
ستاسو مل یم، زۀ به ستاسو خُدائ
پاک یم او تاسو به زما خلق یئ.
۱۳ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ

پاک یم، چا چې تاسو د مِصر د مُلک نه راوویستلئ چې د غلامیِ نه آزاد شئ. ما هغه طاقت ختم کړو چې تاسو یې تیت کړی وئ او د دې جوګه مې کړئ چې په اوچتو سترګو ګرځئ.“

د سرکشیِ سزا

۱۴ مالِک خُدائ وفرمائیل،
”کۀ تاسو زما حُکمونه ونۀ منل، نو
تاسو ته به سزا مِلاو شی. ۱۵ کۀ
تاسو زما د حُکمونو منلو نه اِنکار
وکړئ او زما د حُکمونو نه کرکه
وکړئ او زما لوظ مات کړئ، ۱۶ نو
زۀ به تاسو له سزا درکړم. زۀ به په
تاسو افتونه راولم یعنې لا علاجه
بیماریٔ او تبې چې تاسو به ړاندۀ

کړی او ستاسو ژوند به لنډ تنګ کړم. تاسو به تخم وکَړئ، خو هیڅ ګټه به درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو دشمنان به په تاسو غالِب شی او چې تاسو څۀ کَرلی وی نو هغوئ به یې وخوری. (۱۷) زۀ به ستاسو نه مخ واړوم، نو تاسو به شکست وخورئ او هغه خلق چې ستاسو نه نفرت کوی هغوئ به په

تاسو حکومت وکړی، تاسو به دومره
یرېږئ چې څوک درپسې نۀ وی بیا
به هم منډې وهئ. ۱۸ کۀ د دې
هر څۀ نه پس بیا هم ما ته غوږ ونۀ
نیسئ، نو ستاسو د نافرمانۍ په وجه
زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زیاته
کړم. ۱۹ زۀ به ستاسو غرور مات
کړم، باران به نۀ وریږی او ستاسو
زمکه به اوچه شی او د کانې په

شان به سخته شی. ۲۰ ستاسو ټول
محنت به تاسو له هیڅ فائده درنۀ
کړی، ځکه چې ستاسو زمکه به
فصلونه نۀ کوی او ستاسو ونې به
مېوه نۀ نیسی. ۲۱ کۀ تاسو بیا هم
زما مخالفت کوئ او زما د منلو نه
اِنکار کوئ، نو زۀ به ستاسو سزا
اووۀ چنده زیاته کړم. ۲۲ زۀ به
ستاسو مینځ ته خطرناک ځناور

درولېږم او دا به ستاسو ماشومان
ووژنی، ستاسو ځاروی به تباه کړی
او ستاسو شمېر به دومره کم کړم
چې سړکونه به مو خوشی پاتې
شی. ۲۳ کۀ د دې هر څۀ نه پس
هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نیسئ او
بیا هم زما مخالفت کوئ، ۲۴ نو
زۀ به هم ستاسو خِلاف شم او زۀ
به تاسو له د مخکښې نه اووۀ چنده

زیاته سزا درکړم. ۲۵ زۀ به په تاسو یو جنګ راولم، زما د لوظ د ماتولو سزا به درکړم او کۀ تاسو په خپلو ښارونو کښې د امن دپاره راغونډ شئ، نو زۀ به په تاسو لا علاجه بیماری راولېږم او تاسو به زۀ ستاسو دشمنانو ته حواله کړم نو هغوئ به په تاسو حکومت وکړی. ۲۶ زۀ به په تاسو خوراک بند کړم، نو د لسو

کورَنو اوږۀ به یو ښانک کښې یو ځائ تیارولے شی. هغوئ سره به خوراک ختم شی او چې کله تاسو هر څۀ وخورئ، نو بیا به هم اوږی یئ. (۲۷) کۀ د دې هر څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نیسئ او زما د منلو نه اِنکار وکړئ، (۲۸) نو زما قهر به ستاسو خِلاف شی او بیا به زۀ ستاسو سزا د مخکښې نه اووۀ

چنده زیاته کړم. ۲۹ ستاسو لوڑه به
دومره زیاته شی چې خپل بچی به
وخورئ. ۳۰ زۀ به ستاسو علاقائی
عبادتخانې تباه کړم، ستاسو د
خوشبویی قربان‌ګاه به ختمه کړم او
ستاسو مړی به د ستاسو په بې‌ساه
بُتانو باندې وروغورزوم. زۀ به ستاسو
نه نفرت وکړم. ۳۱ زۀ به ستاسو د
ښارونو نه کنډرې جوړې کړم،

ستاسو د عبادت ځایونه به تباه کړم
او ستاسو قربانۍ به قبولې نۀ کړم.
۳۲ زۀ به ستاسو مُلک داسې تباه
کړم چې کوم دشمنان دا مُلک
ونیسی نو هغوئ به په دې تباهۍ
باندې غمژن شی. ۳۳ زۀ به په
تاسو جنګ راولم او په پردو مُلکونو
کښې به مو خوارۀ وارۀ کړم. ستاسو
مُلک به خوشے پاتې شی او ستاسو

ښارونه به وران ویجاړ شی. ۳۴-۳۵ نو
تاسو چې کله خپله زمکې ته د
اوؤم کال د آرام ورکولو موقع ور نۀ
کړه چې آرام وکړی نو تر څو پورې
چې تاسو د دشمن په مُلک کښې
جلاوطن یې نو دا به داسې پرته وی
او ښۀ آرام به وکړی. ۳۶ ستاسو
کوم کسان چې د دشمن په مُلک
کښې وی هغوئ به دومره ویروم چې

د هوا په وجه د پانې د معمولی
کش نه به هم تښتی. تاسو به
داسې منډې وهئ لکه څوک چې
په جنګ کښې په تاسو پسې وی او
ستاسو سره به نزدې هیڅ دشمن نۀ
وی خو تاسو به بیا هم غورزېږئ.
۳۷ کله چې هیڅ څوک هم په
تاسو پسې نۀ وی نو تاسو به په یو
بل باندې غورزېږئ او تاسو به د دې

جوګه نۀ یئ چې د دشمن په
مخکښې ودرېږئ. ۳۸ ستاسو د
دشمنانو مُلک به تاسو ژوندی تېر
کړی، تاسو به پردی مُلک کښې
مړۀ شئ. ۳۹ ستاسو کوم کسان
چې ستاسو د دشمنانو په مُلک
کښې ژوندی پاتې وی هغوئ به
خراب‌تُراب شی، ستاسو خپلې ګناه
او ستاسو د پلار نیکۀ د ګناه په

وجه به داسې وشی.

د راتلونکی وخت دپاره اُمید

۴۰ خو ستاسو اولاد به د خپلو ګناهونو او د هغوئ د پلار نیکۀ د ګناهونو اِقرار وکړی، چې هغوئ زما سره بې‌وفائی کړې ده او زما خِلاف

يې سرکشی کړې ده، ۴۱ او زهٔ يې
د خپل ځان خِلاف کړم او چې
هغوئ د دشمنانو مُلک ته ولېږم. کهٔ
بيا ستاسو د اولاد سخت زړونه نرم
شی او د خپلې ګناه او سرکشیِ سزا
ورته مِلاو شی، ۴۲ نو زهٔ به د
يعقوب، اِسحاق او اِبراهيم سره خپل
کړے لوظ رايادکړم او زهٔ به خپل
هغه لوظ بيا تازه کړم چې خپلو

خلقو له هغه مُلک ورکړم. ۴۳ اول
خو به هغه مُلک خامخا د هغې د
خلقو نه خالی کیږی، چې دا د
پوره آرام نه ښۀ خوند واخلی او
هغوئ ته به زما د قانون او حُکمونو
نۀ منلو په وجه پوره سزا مِلاو شی.
۴۴ خو بیا هم، چې هغوئ لا د
خپلو دشمنانو په مُلک کښې وی،
نو زۀ به یې نۀ رد کوم، نۀ به تړې

نفرت کوم او نۀ به يې بېخی تباه
کوم. هسې نه چې د هغوئ سره
زما لوظ مات شی، زۀ مالِک خُدائ
د هغوئ خُدائ پاک يم. (۴۵) زۀ به
هغه لوظ بيا تازه کړم چې ما د
هغوئ د پلار نيکۀ سره کړے وو
کله چې ما تولو قومونو ته خپل
طاقت وښودلو چې خپل خلق مې
د مِصر مُلک نه راوويستل، چې زۀ

مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک
اوسم.“ ۴۶ دا ټول هغه قانون او
حُکمونه دی چې مالِک خُدائ
موسیٰ له د سینا په غرۀ باندې د
بنی اِسرائیلو دپاره ورکړل.

د مالِک خُدائ د تُحفو په حقله قانون

۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل چې، ۲ ”بنی اِسرائیلو ته
دا اصُول وښایه. کله چې د یو
خاص منښتې په پوره کیدو کښې
یو کس مالِک خُدائ ته وقف
کیږی، نو هغه به د دې قیمت په
ورکولو سره آزاد کړے شی، ۳-۷ کوم
چې د منلے شوی معیار په مطابق
وی یعنې بالغ نارینه چې عُمر یې د

شلو کالو نه تر شپېتو کالو پورې
وی، پنځوس د سپینو زرو سیکې.
بالغه ښځه، دېرش د سپینو زرو
سیکې. نارینه ځوان، چې عُمر یې
د پینځو نه واخله تر شلو کالو پورې
وی، شل د سپینو زرو سیکې.
ځوانه ښځه، لس د سپینو زرو
سیکې. ماشوم چې عُمر یې د
پینځو کالو نه کم وی، پینځهٔ د

سپينو زرو سيکې. ماشومه، درې د سپينو زرو سيکې. هغه نارينه چې عُمر يې د شپېتو کالو نه زيات وی، پينځلس د سپينو زرو سيکې. هغه ښځه چې عُمر يې د شپېتو کالو نه زيات وی، لس د سپينو زرو سيکې.

٨ کۀ يو کس منښته منلې وی او ډېر غريب وی چې هغه معياری قيمت نۀ شی ورکولے، نو هغه کس

دې اِمام له راولی او اِمام به کم
قیمت مقرر کړی، چې د هغه کس
د وس په مطابق وی. ۹ کۀ هغه
منښته د یو ځناور وی چې مالِک
خُدائ ته د یوې نذرانې په توګه د
قبلیدو قابل وی، نو داسې تُحفه
چې مالِک خُدائ ته پیش کیږی
هغه مقدسه ده، ۱۰ او کۀ یو کس
منښته ومنی نو هغه ځناور په بل

ځناور نۀ شی بدلېدلے. کۀ چرې هغه بدل کړی، نو داوړه ځناور به د مالِک خُدائ وی. (۱۱) خو کۀ هغه ځناور حرام وی، کوم چې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د قبلېدو قابل نۀ وی، نو هغه کس به هغه ځناور اِمام له بوځی. (۱۲) اِمام به د دې ښۀوالی او بدوالی په مطابق قیمت مقرر کړی او دا به آخری

قیمت وی. ۱۳ کهٔ هغه کس دا
واپس اخستل غواړی، نو هغه به د
دې قیمت سره شل فیصده سپوا
ورکړی. ۱۴ کله چې یو کس خپل
کور مالِک خُدائ ته وقف کوی، نو
اِمام به د دې د ښهٔوالی یا بدوالی
په مطابق د دې قیمت مقرر کړی او
دا به آخری قیمت وی. ۱۵ کهٔ
هغه کس چا چې دا کور وقف

کړے وی او دا واپس اخستل
غواړی، نو هغه به خامخا د دې
قیمت سره شل فیصده زیات
ورکړی. ﴿۱۶﴾ کۀ څوک د خپلې
زمکې څۀ حِصه مالِک خُدائ ته
وقف کوی، نو د دې قیمت به د
هغه تخم په مطابق مقررولے شی
چې څومره په کښې کَرل په کار
وی، دا قیمت به د سپینو زرو لس

سیکې د شلو کلو اوربشو دپاره وی.
(۱۷) کۀ هغه کس دا زمکه د واپس اخستلو کال باندې وقف کړی، نو د دې زمکې قیمت به پوره ورکولے شی. (۱۸) خو کۀ چرې هغه کس خپله زمکه د دې نه وروستو وقف کړی، اِمام به د هغې بیعه د هغه کالونو د شمېر په مطابق حساب کړی چې د واپس اخستلو تر

راتلونکی کال پورې پاتې وی او د
کالونو د کمی په وجه به کمه بیعه
مقرر کړی. ۱۹ چا چې دا زمکه
وقف کړې وی کۀ هغه کس دا
واپس اخستل وغواړی، نو هغه به
خامخا د دې قیمت سره شل
فیصده زیات ورکوی. ۲۰ کۀ هغه
کس دا زمکه د مالِک خُدائ نه
واپس اخستلو نه مخکښې په بل چا

باندې خرڅه کړی، نو د هغۀ حق
نۀ جوړیږی چې دا واپس واخلی.
۲۱ د واپس اخستلو پسې کال به
هغه پټے د همېشه دپاره د مالِک
خُدائ شی، دا به د اِمامانو وی.
۲۲ کۀ څوک مالِک خُدائ ته یو
پټے وقف کوی چې هغۀ اخستے
وی، ۲۳ اِمام به د واپس اخستلو
پسې کال پورې د کالونو د شمېر په

مطابق د دې د قیمت اندازه ولګوی
او هغه کس به خامخا هم په هغه
ورځ د دې قیمت ورکړی، دا پیسې
به د مالِک خُدائ شی. (۲۴) د
واپس اخستلو په کال به دا پټے
واپس د دې اصلی مالِک یا د هغۀ
اولاد ته ملاویږی. (۲۵) ټول قیمتونه
به د منلے شوی معیار په مطابق
مقررولے شی. (۲۶) په ځناورو کښې

د ټولو نه وړومبی پیدا شوی بچی د مالِک خُدائ وی، نو هیڅ څوک دا هغۀ ته د یوې رضاکارانه نذرانې په توګه نۀ شی پیش کولے. یو سخے، ګډُورے یا یو د چپلی بچے دا د مالِک خُدائ وی، ۲۷ خو وړومبے پیدا شوے یو حرام ځناور د معیاری قیمت سره شل فیصده زیات ورکولو باندې واپس اخستلے شی. کۀ دا

واپس وانۀ خستلے شی، نو دا دې
په چا باندې په معیاری قیمت خرڅ
کړے شی. ﴿۲۸﴾ کوم څیز چې
مالِک خُدائ ته بغیر د څۀ شرط نه
وقف شوے وی، نو هیڅ څوک به
دا نۀ خرڅولے شی او نۀ به یې
واپس اخستلے شی، کۀ هغه بنی
آدم، ځناور، یا زمکه وی، دا به د
همیشه دپاره د مالِک خُدائ وی.

۲۹ کۀ په چا باندې د مرګ فیصله
شوې وی نو هغه به خامخا وژلے
شی او واپس به نۀ شی اخستلے.
۳۰ د زمکې د ټول پیداوار لسمه
حِصه د مالِک خُدائ ده، کۀ هغه
غله وی یا مېوه وی. ۳۱ کۀ یو
کس دا واپس اخستل غواړی، نو
هغه به خامخا د منلے شوی قیمت
سره شل فیصده زیات ورکوی. ۳۲

هر یو لسم څاروے د مالِک
خُدائ دے. کله چې ځناور
شمېرلے شی، نو هر یو لسم به د
مالِک خُدائ وی. ۳۳ مالِک دې
ځناورو له داسې ترتیب نۀ ورکوی
چې خراب ځناور تر‌ې خوښ کړے
شی او بدلولے رابدلولے یې هم نۀ
شی. کۀ هغۀ یو ځناور په بل ځناور
بدل کړو، نو بیا به دواړه د مالِک

خُدائ وی او واپس به نۀ شی
اخستلے.“ ۳۴ دا هغه حُکمونه
دی چې مالِک خُدائ موسیٰ له د
سینا په غرۀ باندې د بنی اِسرائیلو
دپاره ورکړل.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699
© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org